

SAYÊ MARÛ

Estanikanê Xinis û Tekmanî ra

Arêkerdax: Alî Aydin Çîçek

SAYÊ MARÛ

(Estanikanê Xinis û Tekmanî ra)

Arêkerdox: Alî Aydın Çîçek

Kitab: 63
Arêkerde: 8

Sayê Marû (Estanikanê Xinis û Tekmanî ra)
©Alî Aydın Çiçek
Weşanxaneyê Vateyî, Îstanbul, 2012

Çape: Berdan Matbaacılık
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi, C Blok.
No: 239 Topkapı/İstanbul
Tel: (0212) 613 12 11

Edîtor: Deniz Gunduz
Redaksiyon: Deniz Gunduz
Mîzanpaj: Deniz Gunduz
Xebata Qapaxî: Minife Yıldızhan
ISBN: 978-975-6278-64-2

Adrese:
Weşanxaneyê Vateyî/Vate Yayınevi
Katip Mustafa Çelebi Mah.
Tel Sok. No: 18 Kat: 3 Beyoğlu/İstanbul
Tel: 0212-244 94 14
E-posta: wesanxaneyevateyi@hotmail.com

Ew weşan bi alîkarîya Fona Çandî ya Kurdî hatîye çapkirin.

SAYÊ MARÛ

(Estanikanê Xinis û Tekmanî ra)

Arêkerdox: Alî Aydın Çîçek

**Weşanxaneyê Vateyî/Vate Yayınevi,
İstanbul, 2012**

DERHEQÊ NUŞTOXÎ DE

Alî Aydin Çiçek, serra 1984 de Gimgim de ameyo dinya. Hetanî lîse Gimgim de wendo. Unîversîteyê Duzce de qeydê xo viraşta labelê seba ke vera leşkerbîyayîşê heqa xo ya “Redkerdişo Wîjdanî” xebetnayo, heqê wendişî dest ra ameyo girewtene.

Alî Aydin Çiçek 2003 ra no het Îstanbul de ciwîyeno. Gama ke dezgeyê UNESCOyê derheqê rewşa vindîbîyayîşê lehçeya kirmnackî de rapor beyan keno, no rapor tesîrê ey keno û Enstîtuya Kurdî ya Îstanbulî û Weşanxaneyê Vateyî de verî derse gêno, dima o bi xo dersa ziwanî dano.

Hîkaya ey a bi sernameyê “Xêx”î 2009 de musabeqaya hîkaye û şîiran a des û hewtine ya Huseyîn Çelebî de xelata dîyîne gêna. Dima, musabeqaya fiqrayana ke keyepelê Zazakî.Netî organîze kerde, fiqraya ey a bi sernameyê “Şima Teskere

Nêdanê, Dewlete Dana” xelata yewine gêna. Hewna, 2010 de, musabeqaya hîkayeyan a Abdullah Duranî de yew hîkaya ey xelata mansiyonî gêna. Û musabeqaya hîkaye û şûran a des û heştine ya Huseyîn Çelebî de zî şûra ey “Xatir” xelata yewine gêna.

Eserê ey ke weşanîyayê:

Teberik, Weşanxaneyê Vateyî, Îstanbul, 2010

*Amadekerdisê nê kitabî de înanê ke mi de alîkarîye kerda û bêrê
(çêverê) xo mi rê kerdo ya, înanê ke qiseyê xo û rindekîya zerrîya
xo mi de pare kerda pêrunê rê zerrî û can ra zaf zaf sipas kena...*

TEDEYÎ

QOT.....	11
PÎRE Û LUYE.....	27
DÊVA HOWT SAREYE.....	33
SAYÊ MARÛ.....	49
TURISÎNA.....	61
BIRAWO XÊX Û BIRAWO BAQIL.....	71
ALIK Û FATIKE.....	85
BEDRAN Û ZELÎXANE.....	91
PERÎHANE.....	95
SÎNEM PAŞA.....	111
QOTO.....	117

MASO KESK.....	123
HEŞ Û LUYE.....	127
PEP Û KEKÎ.....	131
DI BIRAY.....	133
CÊNIKA KOKIME.....	137
OSTERE Û HERE.....	141

QOT

Zemanê ju axa beno, hîrê biray benê. Nî hîrê biray tabî zaf feqîr benê. Feqîr benê roza juyê birawo ju pîyê xo ra vano ke:

–Bawo ez na wo şonane gurbete, xo rê xebetînane tenê pere kuno ra mi dest, rusnena sima rê durumê ma rind nîyo. Pî vano:

–Meso! Ma rê pere lazim nîyo. Gurbete meso!

O kî vano:

–Nê, sonane.

Eke vano “sonane” pî çiyê nêvano îndî.

Dano piro sono. Dano piro sono xeylê saat sono. Xeylê saat sono qefelîno nîşeno ro nonê xo weno. Nonê xo xeleşîno onca kuno ra raye xeylê sono. Xeylê sono beno vêsan. Eke beno

vêsan qayt beno ke ju vîyale est a, serê vîyale ra tena ju saye est a, dest de çuya xo est a. Çuya xo cêno erzeno ke saye bidero wara saye buro. Çuya xo erzeno ne çuya xo yena ne kî saye yena. O kî dano piro sono. Onca xeylê ca sono. Xeylê ca sono ju axa rastê ci beno. Axa ke rastê ci beno, axa vano:

–Bawo to kam a, çi tawa wa? Kotî ra yena, sona kotî?

O kî vano:

–Îşte felan welat ra yenane. Îşte durumê ma rind nîyo xo rê xebeînane tenê pere rusnena çê xo. Ma feqîr îme.

Axa vano:

–Deme to xebeîna, henî yo lewê mi de bixebetîye.

Eke vano” lewê mi de bixebetîye” no vano ke:

–Tamam.

Axa vano:

–Şartê mi est ê. To î şartanê mi qebul kena bixebetîye.

Vano:

–Hela şartanê xo vaze.

Eke vano “şartanê xo vaze” Axa vano:

–To sona mi rê zelikû kena top ana ser a gerê zîrç nêbo. Ez manike dano to fekê manike nêkena ya non wena, kupê mastî dana to fekê kupî nêkena ya mast wena

O kî duşmuş beno se beno, axa vano:

–To ke nîya qebul kena bê nêkena ke so.

Se bikero necbur maneno, vano:

–Hela rey sêrî.

Neyse dano piro axayî de sono.

Roza bîne tekmeno ci sono zelikû keno top. Sono zelikû keno top ama ju qîre est a, qîra axayî ya. Ju qîre esta kamcî zelik keno top hama ser a zîrçê xo kena. Kamcî zelik keno top hama şona ser a zîrçê xo kena. Qayt beno ney! Mucbur henî zîrçîn keno top. Zîrçîn keno top nafa kî qefelîno beno vêsan. Fekê manike keno ya non weno, fekê kupî keno ya mastê xo weno dana piro sono. Sono axa vano ke:

—Mi to ra nêva “nîya nîya.” To fekê kupî kerdo ya mast werdo, fekê manike kerdo ya non werdo, zelikê ke to ardê kulî zîrçîn ê.

Axa vano:

—Ma nîya qesê nêkerdîbî.

Eke henî vano dano layikî ra layikî kisenno.

* * *

Dima birawo bîn pîyê xo ra vano:

—Bawo ezî kî na wo sonane, xebetînane. Qaytê birayê mi şî ezî kî na wa sonane.

Pî vano ke:

—Meso!

Lacê xu yê bînî ra kî vano “meso”. O kî dano piro sono. O kî dano piro sono, o kî rastê a vîyale beno. A vîyale de ju çuye esta ju kî saye est a. O kî çuya xo erzeno. Eke çuya xo erzeno ne çuya xo êna ne kî saye êna. O kî dano piro sono xeyle zeman. Rastê î axay beno. Rastê î axay ke beno, axa dî ra kî pers keno, vano:

—To çik a, ci tawa wa, kotî ra êna?

Vano:

–Îşte ez no falan welat ra yenane xo rê amane xebeînane. Ju birayê min o bînî kî ame ke bixebetîyo, to qe rastê keşî ama axa?

O kî vano:

–Nê bawo, ez qe rastê keşî nîyamane.

Eke henî vano dî ra kî aynisi vano:

–Fekê kupê xo meke ya mast bure, fekê manika xo meke ya nonê xo bure, zelikû ana bêzîrç bê. Eke to ke nê şartanê mi qebul kena bê bixebetîye.

O kî qebul keno. O ke qebul keno, o kî sono fekê manika xo keno ya nonê xo weno, fekê mastê xo keno ya mastê xo weno. Qe nivano “axa se keno, çiyê keno” sono zelikanê xo beno zîrçîn ê. Eke beno axa vano ke:

–Mi to ra nêva ke “Şarta mi nîya ra, nîya ra, nîya ra.”

No kî vano:

–Axa se bikerî? Se fekê manike mekî ya non burî, se fekê kupê mekî ya mast burî?

Axa vano:

–Nê!

Dano piro kiseno layikî.

Na raye kî ju birawo bîn est o, birawo qij est o. Birawo qij Qot o. Qot kî zaf fena wo, henî baqil o ke henî baqil o. Xeylê zeman derbaz beno ne birawo bîn êno ne kî birawo bîn. Eke nê, no pîyê xo ra vano:

–Bawo, yaw nê birayê mi şî, çik ê, se bî, merdî, mendî?

Vano ke:

–Ez dan piro sonane, birayanê xo fetelînane nî birayê mi se bî?

Pî vano ke:

–Ne didemenî şî nêamay ju to mi dest der a. Meso!

Vano:

–Ne, bawo ez sonane se bîyo nê birayanê mi rê birayê mi kotî yê, nê merdî-mendî? Ez dana piro sonane.

Dano piro sono. O kî sono xeylê saat raye ra sono sono rastê a vîyale beno. Vêsan beno, rey qayt beno ke ju saye est a, di çuy est ê. çuye dest dê bena eke çuya xo ke erzeno dano saye ra saye yena, ê çu kî yenê. Cêno saya xo weno, çuyanê xo kî cêno xo dest kuno ra raye. Xeylê ca sono rastê axay beno. Axa vano:

–Bawo to çik a, çi tawa wa? Kotî ra êna sona kotî?

O kî vano ke:

–Axa ez îşte felan welat ra yenane xo rê ama xeberînane. Hebe di birayanê xo fetelînane.

Vano ke:

–Qe rastê to amay. Îşte ju ame hondê wext bî, juyo bîn ame hondê wext bî to qe nêdî?

Axa vano:

–Nê bawo ez dewamli îta ra pîyawo ke na raye ra derbaz bo ez zanena, kes nîyame.

Eke axa vano “kes nîyamê” no vano:

–Nika to se kena, hebê birayanê xo fetelîna?

Eke henî vano, Qot vano:

–Axa ez bi ci nifetelînane de mi rê îş lazim o. Xo rê bixebetî di-hîrê quruş birosnî çê belke birayê mi cêrenê ya yenê.

Eke henî vano tabî axa ke hebê cira pers keno, o sira de fekê xo ra pernêno, o anlamîş beno ke nê birayê dê dîyê. Birayê dê dîyê ama cira eşkera nêkeno. Vano “Hala no mêrik çik o, ci tawa wo? Nê birayê mi kesîn dîyê.” Xo rê duşmuş beno vano ke “Ez bixebetî?”

Axa vano:

–Madem ke to xebetîna de bê lewê mi de bixebetîye.

Qot vano:

–Tamam axa.

Vano “Nî axay de çîyê est o.”

Axa dê ra vano ke:

–Bawo namê to çik o?

Vano:

–Qot o.

Vano:

–Qoto, to sona mi rê zelikû kena top zelikû de zîrç nêbo, to sona bena vêsan manike dana to, fekê manike nêkena ya non wena, fekê kupî nêkena ya mast wena.

Eke henî vano, no vano:

–Tamam axa.

Vano “tamam” qe ewk nêkeno. Axa sas beno maneno. Dano piro roza bîne sono ke zelikû top kero onca a qîra axay dormê de yena-sona. Dormê de êna-sona kamcî zelik keno top ser a zîrç kena, kamcî zelik keno top ser ra zîrç kena. No qayt beno ke na nêvindena. Hama beno qîra xo ra qîra xo ju fasale ano

ra ci kiseno. Kiseno nafa kî zelikanê xo keno top; qe zîrç pira çîn o. Nayî kî kerdê top beno vêsan. Vano ke, “Fekê manike meke ya non bure” vato axay. Binê manika xo dirneno, vezeno nonê xo weno. Vano ke, “fekê kupî meke ya mast bure” binê kupê xo vezeno binê ra mast weno. Mastê xo weno, na raye ke beno san dano piro sono çê.

Axa vano ke:

–Qoto to se kerd?

Vano:

–Axa to zelikî waştî mi nayê ardê.

Axa rey qaytê zelikû beno zelikû de zîrç çîn o. Qaytê manike beno fekê manike vindetayî yo. Qaytê fekê kupî beno fekê kupî vindetayî yo. No vano:

–Qoto, to se non werd?

Vano:

–Axa to va ke “Serê zelikû de zîrç nêbo” mi qîra xo kîşte. To va “Fekê manike meke ya” mi binê manike kerd ya non werd. To va “Fekê mastî meke ya mi binê kupî kerd ya mastê xo werd.

No vano:

–Ma se bikî axa?

Axa vano:

–Qe çiyê nêbî Qotê mi se bîyo.

Neyse gel zeman gît zeman îşte çî kar-gur bibo “Qotê mi kotî ya?” Qot êno keno hal. Roza juye kî dawar nêzo qe henî beno

huzursuz. Axayî ke keylê dawarê xo beno. Dawar beno huzursuz hama dawar qora qora xu ya.

Axa vano:

–Qotê mi, hela so no dawar qey nîya qoreno se bîyo?

Sono çiyê çîn o. Çiyê çîn o, yeno zere tenê maneno reyna dawar qoreno.

Axa vano:

–Qotê mi, hela reyna so qey nî ewk kenê, qorenê?

Qot rey, di rey, hîrê rey sono, vano:

–Axa çiyê çîn o.

Eke vano “çiyê çîn o” raya bîne dawar qoreno. Na dolime axa vano:

–Yaw kes çîn o ke nîna sare bibirno berzîro ju hetê, ma bixeleşîme ra nîna ra. Nê çîk ê ewro nêverdanê...

Eke henî vano, Qot vano:

–Hiii! Deme-henî ha! Ez rey sorî ewk bikî...

Qot hama sono kardîya xo cêno kuno wertê dawarê xo kulî sare birneno, erzeno. Sare birneno erzeno. Reyna Qot êno zere dest de kardî, gonîye ser a. Axa vano ke:

–Qotê mi to rê se bîyo?

Vano:

–Axa to nêva ke kes çîn o ke sarê ayî dawarî sare bibirno berzo ra uşka, ma cira bixeleşîme ra.

Axa vano ke:

–Heya.

Qot vano:

–Ez kî sîyane mi kulî sare birna est.

Eke vano “sare birna est” vano:

–Qey ma axa se bîyo ke?

Axa vano:

–Tawa çiyê çîn o Qotê mi canê to weş bo, se bîyo.

Eke vano se bîyo, vano ke “Yaw no Qot se keno, nê ne dawarê verda ne malê ma verda. No çik o henî keno, no ma kişeno herhalde ke.” No henî vano xo-xo de.

Neysel dawar henî zaf o ke sare birno esto, tabî se bikerê goştî mecbur wenê. Rozê wenê, di roze wenê, hîrê roz wenê...

Çên^a axay esta, çêna axay wena wena. Axa vano ke:

–Şenik bure to kuna ra rîye.

Vano nêvano çêneke necelîna ver wena. Necelîna ver wena, vana ke:

–Bawo zerê mi dezeno.

Eke vana zerê mi dezeno axa vano:

–Qotê mi, na çêneke rey berê tever tuwalet ser, gunek a.

Cêno beno tever. Tabî çêneke zerê xo dezeno. Neysel tuwaletê xo kena yenê zere. Eke yenê zere na tenê vindena onca vana:

–Bawo zerê mi dezeno.

Axa kî vano:

–Qotê mi rey berê tever na çêneke.

Çêneke onca beno tever. Raya hîrêyîne de reyna vana:

–Bawo zerê mi dezeno.

Axa vano:

–Kes çîn o ke ju zelik debicêno naye ra naye huşk kero.

Eke henî vano, Qot vano “Deme henî ha!”

Çêneke beno, tabî ram çêneke nîšta ro hama zelik cineno çêneke ro çêneke kiseno, keno terik. Çêneke henî bena huşk manêna. Qot sono zere, axa vano ke:

–Qotê mi çêneke kotî ya?

Vano:

–Axa ma to nêva ke “kes çîn o ke zelik tîkmîşê naye kero naye bikişo ma naye ra bixelesno ra.’ Mi kî tîkmîş kerd.

Vano:

–Ma se bîyo ke axa to va!

Axa vano:

–Tawa nêkeno Qotê mi, ma se bîyo.

Neyse qayt beno ke çêneke ra kî bîyo. Eke çêneke ra kî beno vano:

–Cenikê Cenikê! No Qot ma kiseno. Meşte to ma rê bicika ronine poze, bide mî piro sîme vajîme ke “Ma sonme çêneka ma wa ke welat de mêrde der a sonme lewê daye. Ma belkî ney ra bire mîme.

Qotî kî tabî gos nano ra dînû ser.

Na cinîke sodir vazena ra necelîna ver îşte ketanê roninû, bizaka ronine, necelîna ver virazena. Necelîna ver xeylê virazena, tabî çuwalî vezena ke ci kero, Qot sono kuno zerê çuwalî, ay kî ketû ferq nêkena ser a nana ro. Se nana ro axa yeno vano:

–Cenikê Cenikê to powtî?

Vana ke:

–Heya mi powtî.

Vano:

–Hona ke Qot nêaseno bê ma xo rê bidimî piro şîme eke rastê ma ke ame cira vazimê ke “Ma sonmê a çêneka ma wa ke mêrde dir a sonmê lewê daye, tenê lewê daye de vindenmê.”

Vana:

–Tamam.

Nê danê piro sonê. Sonê no Cenika xo ra vano:

–Oxx! Qot kî ha wo nêaseno.

Sonê sonê xeylê ca sonê tabî Qot mîyanê dî der o, zerê çuwal der o. Ê kî eşto mîyanê xo ser ketû zano, bizika ronine zano. Tabî Qot hebê xo êndî nêşikîno mîja xo verdano. Mîja xo ke verdano tabî mîyanê mêrikî beno hîtin.

Vano:

–Cenikê Cenikê yaw to deme çîqa bicikê ronin powtê anîya mîyanê mi kulî bîyo lipûlinc. Hondê ke cira ron receno.

Neyse xeylê ca sonê ju dewe de vejînê. Eke ju dewe de vejînê kutikî dormê ra ci cênê. Kutikî dormê ra ci cenê axa kutikû hay keno, huy keno se keno-nêkeno kutikî nêsonê. Kutikû hay keno, huy keno se keno-nêkeno kutikî nêsonê, axa vano:

–Ax Qotê mi to kotî ya? Qotê mi to îta bibîyêne to nê bibisknenê.

Vano:

–Axa ez na wa îta ra ne.

Axa qaytê ne hetê xo beno çîn o, qaytê o hetê xo beno çîn o!

–Ne ne! vano:

–No Qot kotî yo?

Qot vano:

–Axa ez na wa îta ra ne.

Onca qaytê pê xo beno, qaytê nat keno, qaytê dot keno keş çîn o.

Qot vano:

–Axa axa ez na wo mîyanê to dir a, zerê çuwalî dir a.

Eke henî vano, axa vano:

–Way! Qotê mi to îta ra!

Qot vano:

–Îta ra ne.

Çuwalî keno ya Qot vejîno kutikû bisikneno.

Axa vano ke:

–Qotê mi ma to qey kuta zerê çuwalî?

No vano:

–Ma axa to nêva ke “xebera Qotî çîn bo ma şîme çê çêna xo”
Ezî kî ama kutane îta.

Eke vano “kutane îta” axa vano, “Wax! Nê fam kerd” Xo
nênano ra ci vano:

–Çîyo henên beno Qotê mi ma amamî ewk, qa ma xebere
denê to to çînî bîya.

Neyse zeman derbağ beno. Axa Cenika xo ra vano ke:

–Cenike no Qot ma kisenno to zana? Vano “Ma xeylê ca şîme verê ma de ju pird est o. Vanemê ke ‘Qoto bîyo sande, ma îta serê pirdê bikumê ra sodir vazenmê ra kunmê raye, sande nêşîkîme şîme. Sande kî wertê xo de kenîme hewnî, tu ju hetê de, ez ju hetê de, o wertê ma de bîkero ra’ Vaneme ke ‘to wertê ma de buke ra ke sûre medo to ra beno serd.’ Sande pird ser o erzenme ma cira bixeleşîmî ra.

Eke henî vanê, Cenike vana:

–Tamam.

Eke vana “tamam” tabî no Qot onca goş nano ser, hesneno.

No sono vana:

–Qotê mi ma êndî bî san qefelîyayîme, bê ma serê nê pirdî de bikumê ra. Sodir vazeme ra kuneme raye.

Qot vano:

–Heya Axa bikumê ra, sodir kuneme raye.

Tabî tenê ke kunê ra, henî zanenê ke o şîyo hewn. Ama ne, hewn de nîyo. Cenike şîya hewn ra. Qot cenike kaş keno ano werte, hebê xo sono kose. Tabî axa tenê bekle keno ke sêro hewn. Henî zano ke Qot o werte der o. Tabî Qot kuto hurinda cenike, cenike kerda cayê xo. Axa vano:

–Cenikê cenikê, biwurze ra hona ke Qot kuto ra ma nî Qotî pird ra berjîme dere bixeleşîmê ra!

Neyse no vazeno ra tabî nêzano ke Qotî cenike berda kerda werte. Axa henî zano ke Qoto werte de. Hama Qot beno ju hetê ra axa beno ju hetê ra, benê paqa cenike ra benê erzenê çem. Cenike tabî xeneqîna sona. Axa rey sodir vazeno ra ke çi cenik a, cenike esta şîya, Qot o. Axa vano:

–Qoto, ne cenike kotî ya?

Qot vano:

–Ma ti nêvat ke cenika xo ra “San de Qot bikû ra, ma î Qotî pîya bîmê piro berzîme çem” mi hesna. Mi cenika to arde werte, to bîya cenika xo ra ma estê çem. Deme henî yo to berdî birayê mi kîştî.

Axa vano:

–Nê nê, wile ez nêbîyane.

Vano hama remeno se remeno, se remeno. Tabî Qot dime kuno ra raye. Kuno ra raye xeylê vazanê sonê ju dewe de merde est o. Merde esto mezela kinita mêrikû. Mezele kinita merikû tabî anê merdê kenê ci. Mezele ke henî yakerde vînenno axa hama xo erzeno mezele, tenê wele erzeno ra xo ser. Uşka pîyayî kî benê, vano:

–Se beno pê mi de ju mêrik esto mi kiseno, tenê wele berzerê mi ser ez xo rê bixeleşnî ra canê xo.

Î ke wele erzenê ra ser. No mezele de henî vindeno tabî Qot nê vînenno. Qot ke nê vînenno yeno serê mezele qoreno. Eke qoreno axa veng nêkeno. Reyna ke qoreno axa vano:

–Yaw to kotî ra ama!

Çikeno çikeno se keno-nêkeno vano:

–Se keno-nêkeno yaw manga mi ser a nêsona. A dunya de Qot ra nêxeleşîno ra na dunya de to ra nêxeleşîno.

Eke henî vano tabî Qot vano:

–Ax !

Vano:

–Çik o Qotê mi to îta ra?

Qot vano.

–Heya ez îta ra ne.

Eke henî vano hama mezele keno ya vezeno, vano:

–Deme to bîya birayê mi kîstî hîn o?

Dano piro axay kisenô, teknenô sono çê xo.*

*Na sanike Tekman ra Yildiz Kayaye, tarîxê 07.11.2010î de, Taxa Gaziyî ya Îtanbulî de mi rê vate. Yildiz Kaya vist û çar serrî ya û leyê pî û maya xo de Taxa Gaziyî ya Îstanbulî de ciwiyena. Des û panc serrî naye ra ver Tekmanî ra keyeyê xo kerdo bar ama bi taxa Gaziyî. Nika yew fabrika tekstîl de xebetîna.

LUYE Û PÎRE

Ju luye bena, ju biza kole, ju kî pîre bena. Pîre bena, na pîre he' ro' sona biza xû ya kole doşena, sitê xo ana zere de nana ro. Na luye bena vêsan. Luye ke bena vêsan çêver ya-kerde beno. Pîre sevetane parzûnî sona zere ke parzun bîyaro, sitê xo parzun bikero. Na luye sona zere sitê xo şimena, o ke mendo dimê xo dana piro verdana de. Tabî pîre yena ke sit kulî hard der o.

Roza bîne onca sona biza xû ya kole doşena yena. Onca sona ke parzun bîyaro. Eke bîyaro luye onca henî kena. Na vana ke:

–Yaw se beno, he' ro'-he' ro' no çik o?

Neyse na vindena pê çêver de. Vindena qayt bena luye yena sitê xo simena o wo ke mendo, dimê xo dana piro verdana de sona.

Pîre vana:

–Deme henî yo!

Darîya xo cêna pê çêverî de vindena. Pê çêverî de vindena luye onca yena. Yena sona ke bero sitê xo bismo. Kuna pê çêverî hama pîre cêna dim de dana piro darîya xo. Darîya xo ke dim de dana piro, dim cêna ra xo dest.

Luye vana:

–Pîre pîre se beno dimê mi bide sono çal-çîlpê xo kenane.

Pîre vana:

–Ne, deme to sitê mi wena, dimê xo kî dana piro verdana de. Ne, nêdana to so biza kole ra mi rê sit bize bîya hona.

Eke henî vana na vana:

–Tamam pîre, to dimê mi saqin merze, mede keşî ez sona yenane.

Eke henî vana. Pîre vana:

–De so!

Tabî o waxt pîre dime daye nîya kena sûslî-mûslî, gocega dîkmîş kena, kena rindek. Xebera luye çîn a tabî.

Na sona lewê bize, vana:

–Biza kolê, biza kolê sit bide mi, sit ben dan pîre, pîre dime mi dana mi, sona çal-çîlpê xo kenane.

Bize vana:

–Ne to so mi rê vas bîya hona.

Na sona merge, vana:

–Mergê mergê, vas bide mi, vas bena dan biza kole, biza kole sit dana mi, sit bena dan pîre, pîre dimê mi dana mi, sona çal-çîlpê xo kenane.

Merge vana:

–Ne so mi rê axwe bîya.

Sona îni, vana ke:

–Îni îni axwe bide mi, axwe bena dan merge, merge vas dana mi, vas ben dan biza kole, biza kole sit dana mi, bena dan pîre, pîre dimê mi dana mi, sona çal-çilpê xo kenane.

Îni vano ke:

–Ne so mi rê çenanê paşay bîya. Mi ser a bireqîşiyê hona.

Na sona lewê çenanê paşay, vana ke:

–Çênê paşay, çênê paşay, berê îni ser a bireqîşiyê îni axwe bidero mi, axwe bena dan merge, merge vas bidero mi, bena dan biza kole, biza kole sit bidero mi, bena dan pîre, pîre dimê mi bidero, sona çal-çilpê xo kenane.

Çênê paşay vanê:

–Ne so ma rê papuçê bîya hona.

Luye sona papuçê, vana:

Papuçê, papuçê bide mi, papuçê bena dan çenanê paşay, çênê paşay sonê îni ser a reqeşînê, îni axwe dano mi, axwe bena dan merge, merge vas dana mi, vas bena dan biza kole, biza kole sit dana mi, ben dan pîre, pîre dimê mi dana, sona çal-çilpê xo kenane.

Papuçê vano:

–Ne so mi rê hakû bîya hona.

Luye sona lewê kerge, vana:

–Kergê kergê hakû bide mi, hakû ben dana papuçê, papuçê papuçê dano mi, papuçê bena dan çenanê paşay, çênê paşay

sonê îni ser a reqeşîne, îni axwe dano mi, axwe bena dan merge, merge vas dana mi, vas bena dan biza kole, biza kole sit dana mi, ben dan pîre, pîre dimê mi dana, sona çal-çilpê xo kenane.

Kerge vana:

–Ne so mi rê qut bîya.

Sona zixe, zixe ra vana:

–Zixê zixê qut bide mi, qut ben dan kerge, kerge hakû dana mi, hakû dan papuçî, papuçî papuçû dano mi, papuçû bena dan çênanê paşay, çêne paşay sonê îni ser a reqeşîne, îni axwe dano mi, axwe dan merge, merge vas dana mi, dan biza kole, biza kole sit dana mi, ben dan pîre, pîre dimê mi dana, sona çal-çilpê xo kenane.

Zixe vana:

–Ne to so sil bîya serê mi şax ke hona.

Na sona lewê boxî, vana:

–Boxê boxê, sil bide mi, sil ben dan zixe, serê zixe şax ken, zixe qut dana mi, qut dan kerge, kerge hakû dana mi, hakû dan papuçî, papuçî papuçû dano mi, papuçû bena dan çênanê paşay, çêne paşay îni ser a reqeşîne, îni axwe dano mi, axwe dan merge, merge vas dana mi, dan biza kole, biza kole sit dana mi, dana pîre, pîre dimê mi dana, sona çal-çilpê xo kenane.

Eke henî vana. Boxê vano:

–Bize so.

Na sil cêna bena zixe rindek şax kena. Zixe qut dana ci, bena dana kerge, kerge hakû dana ci, hakû bena dana papuçî, papuçî papuçû dano ci, papuçû bena dana çênanê paşay, çêne

paşay sonê îî ser a reqeşîne, îî axwe dano ci, axwe bena dana merge, merge vas dana ci, vas bena dana biza kole, biza kole sit dana ci, sit bena dana pîre vana:

–Pîre pîre, dimê mi bidê mi!

Eke vana, “dime mi bidê mi” Pîre dimê daye vezena, musnena ci. Qayt bena ke henê dimê xo bîyo şuşlî, henê dimê xo bîyo şuşlî ke. Neyse cêna dana ci, dana pîro ke soro çal-çilpê xo bikero.

Verva cêrî, verva derî sona. Rey ke sona tabî luyê bînî vînenê dimê daye. Luyê bînî dimê daye vînenê, vanê ke:

–Waka luye, waka luye nê dimê to rê se bîyo nîya şuşlî yo, rindek o?

A kî vana ke:

–Waka luy waka luy, roza henê serdine bîye, henê serdine bîye ke mi nîya dimê xo kerd zerê çemî. Se kerd zere çemî nîya dimê mi bî şuşlî vejîya.

Eke henê vana, luy kulî vanê ke:

–Yaw çiqay ke rindek o dimê xo ma kî henê bikîme.

Henê serd beno ke henê serd beno ke, puk beno. Nî benê se dimê xo çem kerê ke dimê xo henê şuşlî bo. Dimê xo se kenê ci kulî benê terik manenê. Luya to dana pîro yena çê xo.*

*Na sanike reyna Tekman ra Yildiz Kayaye, tarbê 07.11.2010î de, Taxa Gazîfî ya İtanbulî de mi rê vate.

DÊVA HOWT SAREYE

Beno nibeno ju cinîke bena, ju çêneka xo bena, howt tenê lacê xo benê. Çêna cinîke xebera xo çîn a ke howt birayê xo estê. Nêçîrvanê kulî, sonê nêçîr nêênê. Howt serrî ke ortê ra sono, çand serrî ke ortê ra sono xebera waye cira çîn a, xebera çêneke çîn a. Rocê çênê benê top mala de sonê zelikû. Sonê zelikû na çêneke tey benê. Eke sonê zelikû hevalê çêneke ra vanê:

–Howt birayê to estê. Xebera to cira çîn a.

Na vana:

–Çitû' howt birayê mi estê xebera mi cira çîn a! Howt birayê mi ke bibîyêne maya mi, mi ra vatêne, sima jûr kenê!

Na êna çê. Zelikanê xo nana ro, mirojîna, piroxîna maya xo de qesê nikenâ. Maye vana ke:

–To qey henî kena dîka mi, kam to ra se vato?

Vana:

–Howt birayê mi estê, to qe’ mi ra nivana? Birayê mi kotî yê?
Eke şopê sikinti dana maya xo maye cira vana:

–Howt birayê to estê. Birayê to kulî nêçîrvan ê. Xebera dînû to ra çîn a ke to esta. Ê kî nizanê waya xo esta.

Na vana:

–Îlahî to mi bena lewê birayanê mi!

Maye vana:

–Qizim birayê to pê howt koy der ê, ez çî zana estê, çîn ê?

Kena-nikena çêneke dest ra xo nixelesnena ra. Hîrê rocî, hîrê şewî çêneke ninge erzena ver. Ninge erzena maye ver, vana:

–Mi çitû’ rusnena birusne to zana!

Na ana ci rê wele ra here virazena. Wele ra here virazena ci rê nonê raya daye çiyê daye ci rê her çiyê daye kena ci. Xemelnena, ust-basê daye kincû dana piro rindek, nana ra here, vana:

–Dîka mi, ez to nana ra nah ere. Here ra vaje “ço ço ço çoo-oo” to hetan pê howt kowû dêm da. Pê howt kowû de ju koşk esto. Ju koşk esto birayê to kulî şodir sonê nêçîr san de ênê. San de ke amay to vînenê.

Çêneke vana:

–Ço ço ço ço!

Sona ju cayê de rastê bereqoqû-morekokû bena vana:

–Çawuşşş!

Hera xo bena wele sona. Cêrena ya êna lewê maya xo. Êna vana:

–Hal hêkat nîya.

Maye vana ke:

–Çêna ‘m mi to ra niva ke mevaje “Çawuş” Vaje, “Ço, ço, ço” to hetan ke şîya verê koşkê birayanê xo.

Reyê de bîn ci rê virazena nana ra ci. Cêna sona. Sona anca nafa nêzo rast ro gocegû bena, nêzo morekû bena çi beno ayca vana:

–Çawuşşş!

Anca here bena wele. Anca cêrena ya.

Ana nafa ci rê virazena vana:

–Vaje “ço, ço, ço” to heyana ke şîya verê koşkê birayanê xo. Na raye qe cayê de mevaje, “çawuş” egle meke!

Na vana:

–Ço ço ço ço çoooo...

Pê howt kowû dêma dana. Îndî ke howt roc ke sona, howt serrî ke sona, zaf ke sona, teng sona kes nêzane, Heq zane.

Sona pê howt kowû ke dêma dana, qayt bena heya cayê de duzlug o, ne uz o, ne buz o. Ju koşko sipe tede dur-dur aseno vana:

–Koşkê birayanê mi ke esto no wo.

Sona ver de vana:

–Çawuşşş!

Hera xo bena wele uza.

Çêverê xo kena ya sona zerê ke kes çîn o. Zerê têkotî yooo, qilerin ooo, her kincê cayê ra yêêê, her puçûkê domanû cayê ra yê. Na kuna ci a roce xo rê lornena, berbena, zîbena, nalena. Kar kena ci rê çê kena temîz. Kincanê dînû kulîna şuna. Howt birayê, kincanê pakû ana her ju ayrî-ayrî pê her berjînê

dînû de nana ro. Puçikanê dînû, kincanê dînanê temîzû, yemegê dînû kena hazir. Sifre dînû kulî dûzenlemîş kena. Yemege dînû ana ser a nana ro, nonê dînû, koçikanê dînû... Howt koçukû, howt tasukû, howt nonû sifre dînû ser a nana ro. Quşxanê yemegê dînû ser a nana ro. Sona kuna pê andalî xo dana we. Xo dana we howt rocî xo biranê xo ra eşkera nikenena. Biray ênê, vanê:

–Lo lo, ewro wayîra çê ma ma rê yemeg kerdo hazir. Çê ma kerdo temîz.

No birayê xu yo ju ortê de çarçim beno. Çarçimê xo estê. No vano:

–Sima ferasetê mi vînd mekerê. No însan o kam ke esto. Êno ma rê zerê keno temîz, yemegê ma keno hazir xo rê vejîno, tekneneno sono. Na wayîra çêyî nîya.

Aqil têsarê nikenê. Şeş-howt rocî ke ortê ra verêno ra no birawo çarçim vano:

–Sima rakurê ez emşo nobete bekle kenane. Ez di çimanê xo kuna ra, di çima kî nobete bekle kena.

No nobete bekle keno. Şewa juyê çiyê nivîneno, şewa bîne qayt beno ke waye ame pê berjînanê dînû de kincê dînanê qilerînî kulî day arê berdî. Kincê pakî ardî ayrî-ayrî kulîna rê nay ro. Destê xo kerd sarê ju bi ju ra, sare dînû kulîne saye kerd. Pê berjîne dînû ra tek tek fetelîye. Sona pê berjîne çarçimî. Sona pê berzîne birayê çarçimî. Kincanê dê nana ro, destê xo kena sare dê ra, berbena. Îndî ke sona ke şêro xo we-daro. Hama bira bîlegê daye de beno piro. Bîlegê daye de beno piro, vano:

–Waye to cin a, to perî ya, to çik a? To kotî ra ama?

Vana:

–Biranê ma heşar meke! Ez ne cin ane ne kî perî yane, ez waya sima nane.

Vano:

–Waya ma kotî ra esta?

Vana:

–Esta, ez ane. Ez pêhesîyane ke birayê mi estê, mi sarê xo guret hevîyane amane. Maya mi, mi ra vato “Hayê pê howt kowû de” Îşte ezî kî ama îta de vejîyane. Qayt ben ke sima howt tene yê herhalde ke sima birayê min ê. Namê xo cira vana, name maya xo cira vana. No vano:

–Heya to waya ma wa raştî kî.

Sodir vazeno ra no birawo çarçim, mijdane dano birayanê xo vano:

–Mijdana mi biderê mi ju waya ma esta.

Ê tayê înam benê, ê tayê înam nibenê. No vano:

–Waya ma na wa îta lewê ma de. Na xismeta-azeta ke êna kerdene, waya ma kena ma rê. Waya ma ama îta çê ma der a.

Vezeno ano. Vezeno ano biray xo kulî keyf kenê. Roca bîne waya xo cênê benê sûke. Benê sûke ju ci rê kincû, ju ci rê kondirû cêno. Ci rê werdena daye, her çî ra cênê. Ci rê xaxamukû cenê danê pira, pîsenê tera henî kenê ke kenê zê xaxasike. Eke ênê çê birawo pîl vano:

–Waye qaytê ma howt tenê biray îme. Her juyê ma ke ju çî to rê bîyaro to vêsan nimanena. Tena ju qesa to ra vanme aqilê xo ke. To çî ke werd bide pisinga xo kî. To saata ke çîyê werd nida daye kuna înadê to, to de qahrîna adirê to saynena. Adir ke sayna pê howt kowan û, adir çîn o îta. Adirê xo mesayne!

Gel zaman gît zaman ke ortê ra sono. Rocê beno germ, beno tîj. Na wazena ra vejîna serê banî. Nîşena ro xo rê morekû kena tira. Morekû kena tira tayê ejkîjû kena peşa xo erzena fekê xo wena. Jukeke zî kena letê, letêko ju erzena pisinge ju kî hebe xo wena. Pisinge qaytê ci kena ke letik erzena ci, tam nidana ci. Gerê juye buro juye kî bido pisinge. Hama na letik dana pisinge. Pisinge ke kuna înat. Di-hîrê bereqoqû kena fekê xo cena lojine ra sona zere. Sona zere mîja xo verdana adir, adirî saynena. Bereqoqanê xo kena ortê a wela hîtine. Teknena êna lewê daye de vindena serê ban ra.

Di rey, hîrê rey çêneke lojine ra qayt bena. Tabî bereqoqî ortê wele de bereqînê. Vana:

–Adirê mi hêna esto.

Eke biray şîye îndî san de reyna ênê. Vazena ra reyna sona zere qayt bena ke adir çîno. Pisinge adir sayno.

Na vana:

–Ax-bux pisinge to qey nîya kerd?

Pisinge ra hêrs bena tayê kî xo de qusur vînena. Vana:

–Herhalde ke mi eskija letike dê naye coka naye no adir sayna.

Vazena ra reyna vejîna serê banê berjî. Na het û o hetê xo de qayt bena. Duzlîgêde nîya dur-dur zê duyê cixara nîya barî barî du darîno we. Barî barî du darîno we na xo rê ê du cêna sona.

Zaf sona, tayin ke sona îndî nêjdîyo ke roz sono xora. Xo resnena uja ke cayêde duz o, ju leyo howt qulpin sernayî yo. Leyo howt qulpin sernayî yo howt tenê kuçik şanê binê. Yanî howt tenê kemerî sanitê binê ley, ley ne ro ser. Eke ley bilqir-bilqir gîrîno, danî yê. Danî yê gîrînê. Îştâ çêneke zaf sona

daniyû. Qayt bena ke ju dêve uja warû ginayî ya, cayêde duz de, dotê ley. Howt çênê dêve estê. Her juyê ju qafika daye gu-reta na çulikê xo ser, sarê daye saye kenê. Çêneka juyê vazena ra vana:

–Waye waye, to ci bi însan a, to kotî ra ama gina îta ro? Maya ma dêva howt sare ya. Nika ke vaşte ra boya bi însanî îta ra ame, to xo qula derjîne kerê ke a to vînena. To qe' ama qina îta ro, to wena!

Na vana:

–Îşte hal hêkat nîya. Pisinge adirê mi sayno ez xo rê seba adir ra amane.

Didanê dêve dezeno, juyêde heram o. Didanê dêve dezeno nî çênê daye sarê daye saye kenê henî şîya hewn ra. Na danîyanê xo cêna lerze kena. Çênê kî ci ra vanê:

–Didanê maya ma dezeno, didanê xo tayê bîyo rehet, nika ke hewnê xo guret vazena ra. Boya bi însan ke gurete to xo qula derjîne kerê kî a to vînena. Ama to ke xo resna çê xo taya arey ke çê to de esta, taya arey berze pê çêverî yanî kemera arey. Zobîna îmkane çîn a, çêverî kena ya.

Anê ci rê adir kenê tenekê ser, peşa daye kenê pirê danîya tekkena sona. Çêneke henî lerze kena ke danîya erzena, danî benê hêgawo pîrr ortê ra nêvejîna. Adir erzena adir beno telî yo biloq. Zar-zor kul xo erzena zere. Kemera arey erzena pê çêverî, çêverû kilît kena, adir-madirê xo kena we.

Epey saate ortê ra sona qayt bena ke dêve na wa ame pê çêverî. Vana:

–Mî rê çêverî ya ke!

Na yanêkena. Zaf jubînî anê-benê çêverî yanêkena çêneke. Çêneke xapnena vana:

–Serçe parmaxa xo zerê qula çêverî ra nata de ez to rê îştanê senên ken ci.

Xapnena. Çêneke na bêçika xu ya ortene qula çêverî ra dana. Bêçika çêneke kena fekê xo lena, lena, lena, lenaaaa gonîya çêneke ke ancena tabî çêneke pê çêverî de xurr balmîş bena. Na caverdana sona.

Hîrê rocî henî. Êna pê çêverî çêneke bêçika xo çêver ra dana, lenaaa gonîya çêneke ancena kulî. Birayê çêneke san de ênê ke ne yemeg o ne tawa wo. Baximê her roc kotî yo? Ewro di rocî yo, hîrê rocî yo na çêneke rê se bîyo?

Biray zaf siqîştirmîş kenê vana:

–Hal hêkat nîya, çi sima ra wedarî çi heqî ra wedarî. Hal hêkat nîya, îşte pisinge adirê mi sayno. Ez şîyane seba adirî. Şîyane ju cayê nîya du dî. Îşte dêve ez dîyane hama. Hal hêkate min ê dêve nîya.

Nê biray têwerte de qesê kenê. Qesê xo kenê ju vanê:

–Ma se bikerîme, se mekîme ma çitu' na dêve biqefelnîme, bikişîme na çêneke raxelesnîme.

Anê pey ra pê çêverê verênî de hetê zerî de çale kinenê. Howt tenê wê, howt camêrd ê. Ju roce nêsonê nêçîr, ju çala xorîne kinenê kenê tekuz. Taya arey nanê rê fekî ser. Vanê:

–Waye ma ke sîme nêçîr eke ame to taya arey bota de çêver daye rê yake.

Çêneke vana:

–Ez nêşikîna taya arey bota dî. Ez şîkînane?

Biray nêsonê îş, roca juyê çê de vîndenê. Îndî ke çend tenê xo ke çê de manenê heq bizanone. Dêve ke êna, ê taya arey serê qule ra danê ya çêver kenê ya na xulm ginena zerê çale ro. Eke ginena zere çale ro nê şîmşêranê xo cênê zerê çale de kulî

kenê letêk û lewarê, kişenê. Kişenê wele kenê ser, taya arey cor de nanê ra ser.

Nê waya xo ra vanê:

–Waye saqin cilka axwe merisne serê na çale. Çilka axwe ke reste zerê na çale, na bena weş.

Howt çênê daye benê, çênê dêve. Nê howt biray sonê her ju juyê xo rê cêno. Her ju juyê xo rê cêno, cênê anê. Nê howt şew û howt rocî veyvê xo kenê, dawul-zurnê danê piro.

Her kes ke xo rê juyê cêno, gel zaman gît zaman veyveka juye, veyva pîle bena, veyva ortene ke bena kamcîye ke bena Heq bizanone. Kuna zivê çêneke, zivê waya howt birayû.

Rocê golikî kunê hêgayê birayê na çêneke, êna xebere dana çêneke vana: “belkî ez naye biqefelnî, hefê xo nîya bizerî.” Tey qahrîna veyva da ya. Vana:

–*Qizê qizê were golik (gok) ketê hêgayê birayê te, şo golikû hêgayê birayê xo ra veje.*

Çêneke remena sona. Sona golikû hêgayê birayê xo ra vejena, tekkena êna. Tabî hetan êna çê ke qefelîna. Vana:

–Xêrê xo ju tase axwe biderê mi.

Na tase axwe ana, muya sarê maya xo kena ci ana dana ci. Ana dana ci çêneke wena a qefelîya xo de. Qe qaytê ci nikenana, simena wena.

Gel zaman gît zaman qayt benê ke roc bi roc verê na çêneke beno berz. Zerê na çêneke beno pirê mar û mulaxunû. Na veyveka ke tey qahrîya gerê kena mêrde xo de vana:

–Waya to sona tever de ju xortî de buluşmiş bena, hamîle wa waya xo se kena berê bikişe.

Tabî bira înam nikenano, vano:

–Waya ma kotî pê nê howt kowû de bi însan vîna tey kuna îlîşkî ke nîya domanû niweş a.

Vana:

–Wile ez na wa (û) aye nizanane. Waya to bi domanû niweş a.

Biray kulî pêheşînê tabî. Nî çenekî qebul nikenê vanê:

–Ortê ma ra berê bikişê, se kenê bikerê. Berê lewê maye, berê bide veritû. Se kenê bikerê.

No birawo ju vano:

–De mi rê nonê raye hazir kerênê ez xo rê bicêrî sêrî.

Anê nonê-monê raye ci rê kenê hazir. Heqbê dînû kenê pirê çî-mî, nonê raye ci rê kenê ci bira cêno sono. Bira cêno sono vano:

–Ti beno lewê maya xo.

Waya xo xapneno cêno sono. Cêno sono, zaf ke sono, tayin ke sono sewe kuna ser. Sewe kuna ser waye vana:

–Bira, hewnê mi êno.

No vano:

–Bê sarê xo çokê mi ser nê rakuye. Ma emşo kî îta sodir kîme, sodir şonmê.

Sarê xo nana ra çokê birayê xo ser xo rê kuna ra çêneke. Xo rê vana, "birayê min o" çî zana ke caverdano sono. Eke kuna hewno şîrin, bira tayê vas-mas, bel-bot çîneno keno binê sarê waya xo, sarê waya xo cor de nano ro ser. Heqbê xo cî kaleka daye de nano ro, vazeno ra, tekmeno sono, sarê xo cêno hevîno. Îndî ke sono çê xo ke, xo rê ca û mawû ra ke sono Heq bizano.

• Çêneke kuna ra sodir bena heşar ke çî bira wo, çî hal o, çî he-

val o. Eke bena heşar heqibê nonî tena pê berjîne daye der o, bira-mira çîn o. Vazena ra serê ju koyî yo ne îz o, ne buz o, ne kes o, ne kus o bîle çuçike çîn a. Vazena ra ortê ormanî yo, berbena, kurena, zirrena dormê xo de êna nat, sona dot. Vazena ra heqibê xo erzena doşa xo. Eke roc erzeno –bîsmîllahî zav-zeçê ma ser a bo– zawt dana nê birayê xo ro vana:

–Bira ez aye-naye nizano mi ke nê Mehemedî ra waşto to sona pê banî, astê marê korî soro ninga to ra. Astê marê korî soro ninga to ra to bifetelîye, bifetelîye, bifetelîye, hekîmû-luqmû ra, bifetelîye doxtorû bifetelîye bê hebe destê mi weş bê.

Raştîya kî no sono pê banî çîyê sono ninga nê ra, no henî zano ke telî yo. Neyse ma biray uca de caverdîme.

Waye vazena ra xo rê yavaş-yavaş nîya ju raye kuna ra ver sona. Zaf ke sona tayin ke sona êna rastê ro ju şuyane malî bena. Şuyane ver va ci sono. Çêneke tersena êna ke biremo şuyane vano:

–Waye mi ra zerar nêno to rê. To kam a, cin a, perî ya? Serê nê kowû ra çinay fetelîna?

Nîşena ro derdê xo şuyanî rê qesê kena. Şuyane ano ju pesa xo sare birneno, vano:

–Ez nê goştî powzen ken sole dan to, saqin axwe mewaze. Axwe mewew saqin!

Na vana:

–Ez damîş bî axwe niwazenane. Ama to kî mede mi axwe.

No vano:

–Ê to doman nîyo! Ê to kulî mar û mulaxunê zerê to de.

Goştî solin powzeno, dano çêneke. Çênek îndî ke tayê bena bêfayde axwe wazena. Axwe nidano ci Axwe nidano ci çêneke berbena, kurena, zurena vana:

—Axwe ju çilke axwe raya Heq de biresnê mi tek wa se beno wa bibo.

Axwe ke werde nê nê da... No ke rindek qoşto solin û puru-ving dano çêneke. Dano ci rind ke keno bêhes nafa kî cêno viroşî keno çêneke sarserkî. Viroşî keno aynî zerê çêneke ra, fek ra mar û mulaxunî ancînê. Mar û milaxunî kulî ancînê zerê çêneke beno tipûtal. Çêneke azeb a, zerê çêneke beno tipûtal.

Sonra cêno sono dewa xo. Cêno beno çê xo na çêneke. Cêno beno çê xo na çêneke, çêneke ra pers keno vano:

—Kamê to esto, kamê to çîn o?

Vana:

—Kesê mi çîn o. Ju o birayê min o, birayê mi kî ez caverdane, hevîya.

Înkar bena vana, “kesê mi çîn o.” No ano xo rê cêno, keno cinîka çê xo. Sono îmamî ano nîkaxê xo birneno xo rê keno cinîke.

Gel zaman gît zaman cira domanê benê, xo rê çê kenê, benê wayîrê çêyî, benê wayîrê domanû. Domanê xo ke benê xort, çênê xo lacê xo... Îndî çend serrî kî ortê ra derbaz beno Heq zano.

No birayê na çêneke kî fetelîno, fetelîno, fetelîno sono doxorû, sono hekîmû, sono loqumû. Rocê sodiro roc eşto birayê xo vejîno. Sonê sonê sonê ju cayê de, ju dewe de verê ju çêyî de vejînê. Zaf benê vêsan, vanê:

—Ma verê nê çêverî de rey pîya bîme hala non biwajîme tawa non danê ma, loqmê non susê çay bumê raverîme.

Nizanê ke çê waya dê wo. “Selam Eleykûm”, “Eleykûme se-

lam." Meyman, meymanê Heqî yo. Benê pîya çay wazenê, non wazenê, axwe wazenê. Îşte axwe danê ci, non danê ci seke kenê Heq bizanone. Na cinêke birayê xo nas kena. Na vana:

–Sima emşo meymanê min ê. Emşo ez sima niverdana ra. Emşo îta meyman bê sodir rawurzerê sonê kotî şerê xo rê. Vana:

“Bira se bîyo to rê, to qe’ nîya perîşan a?”

Vano:

–Wayê wayê, daro dinya de ju waya ma bîye. Hal hêket nîya..

Çito ke mi to rê qesê kerd. Vano:

Veyve xo rê tey qahrîye, çike ardî ser de, mi waya xo berde pê howt kowû de caverde. Qemîş nibîyane bikişî ama mi nikîşte raye ra mi ju zarance kîşte, pîştîkî daye cina gonî ra berd musna cinîya xo mi va,” mi kîşt a.” Waya mi ke zawt da mi ra se kerd, ez şîyane pê banî telî ke şî ninga mi ra çike şî ninga mi ra nika kî ez doxtor bi doxtor, hekîm bi hekîm fetelîno kennikeno tede çare nivînenno. Ninge ez zaf kerdane perîşan.

Ninga xo masa dewra bîya nîya bîya.

Na vana:

–Dê hela xo rê emşo îta rakurê sodir rawurzerê şerê cayêde hekîmû, loqmû xo şerê doxtorû şerê çîyê.

No kuno ra. Eke sewe tayê sona nisona na sona binê ninganê dê de nişena ro, berbena, berbena, berbena, berbena. Qaytê ninga dê bena ke bîya mosûmore. Se ke kena ci îlaç kena tira seke kena uja Heq bizanorê bena rehet. Sodir ke beno zelal îndî roc erzeno ana ju qaba xu ya kane cêna, ninga dê ana ra ser. Tabî o îlaço ke çî esto kerdo tira kerda rehet. Serê derjîne cêna, derjîna deştayîne cêna rindek yavaş-yavaş nîya fina cayê yara ûê ya ke bîya mosûmore. Nîya fina pira, fina pira, fina

pira qayt bena ke çîyê tede şîya keno. Fîna piraana tabî îndî o tede çûrûmûş bîyo ke se bîyo nîya cêr ro vejîno êno. A yara dê der kena, gon, rêm o astik tey êno, o telî, zê telî yo de astê marê korî yo. O tede êno, rêm, gonî sona ninga mêrikî nîsena. Ninga xo nîsena mêrik qe hewn ra heşar nibeno hîn ke bîyo rehet. Howt serrî fetelîyo tede çarê nidîyo amo bi destê waya xo bîyo weş.

Ninge bena rehet no kuna ra, vîst û çar saat kuna ra. Kuno ra ke çî waxt beno heşar Heq bizanone. Hevalo ke dê de vano:

–No mêrik heşar nibeno ke ma xo rê ravurjîme şîme. No xo rê dermanê xo bîvîno, çare bîvîno.

Waya vana:

–Ninga dê bîya rehet o coka kuto ra bira. Ê dermanê derdê xo dîyo.

No vano:

–Çitu' dîyo?

Vana:

–Wile bira meyman, hal hêket nîya; waya ke vano ez ane, o mi nas nikeno ez ê nas kenane. Îşte mi no zawto nîyanen do piro, no ame bi destê mi bîyo weş. Yara dê mi der kerda, dermanê na yara dê mi de bîyo. Hela vinde ravurzeno rê hela tawa mi nas keno nikeno.

Beno heşar vano:

–Lo lo, to henî zana ke ez tezê maya xo ra bîyane.

Rey ninga xo vezeno qaytê ci keno ke çî ning a, çî rêm o, çî gonî ya, çî yara wa. Eke oncîya bîya zê sima, qe bile yara kifş nibena. Bîya weşûware. Çinکه raşte nufuşê xo bîya da...

Vano:

–Yaw na ninga mi rê se bîyo nîya xafta bîya weş? Nîya oncîya, nîya nîšta?

Hevalê dê ci ra vano:

–Ninga to na waye kerda weş.

Vano:

–Waye waye to na ninga mi se kerde Heq to ra rajî bo. To çi na ro ci, se kerd?

Uja waye berbena, sona ninganê birayê xo, vana:

–Suro ke to ez ardane serê kowû ra caverdane nêno to vîrî. To mi nas nikena? Suro ke to ez kerdane hewn, to vatena çênanê şarî kerde, to ez caverdane şîya, ortê ê teyrûturû de, serê kowû de, ortê ê ormanî de nêno to vîrî.

Derdê xo ci rê qesê kena. Îşte “ez nîya rastê şuyane bîyane, şuyane nîya arda, nîya derdê mi derman kerd, nîya nîya kerd, nîya henî kerd.

Aynî ju bi ju derdê xo birayê xo rê qesê kena. Birayê daye kî derdê xo daye rê qesê keno. Viranê finê jubînî ra hona tezê muradê xo şa benê.

De to bi xêr ez bi selamet.*

*Na sanike Tekman ra Fadîme Aydine, tarîxê 30.11.2010 de, Îstanbul Alîbeykoy de mi rê vate. Fadîme Aydine pancas û di serrî ya û xanima keyeyî ya. Nêzdiyê des û şeş serrî yo Tekman ra ama Îstanbul. Nika leyê domananê xo de Alîbeykoyî de ciwîyena.

SAYÊ MARÛ

Mahmudê Xale xo rê rozê vejîno nêçîr, xora nêçîrwan o. Vejîno nêçîr henî sono kerganê çolî, ordegû, ceylanû, geyîgû pêcêno.

Roza jîye reyna sono nêçîr. Ko ra fetelîno qayt beno ke eke jî maro şîyawo şitqirî eke jî mara belekine pêgureta. Eke nano ra dime çîkayîşê mara belekine şono hard şono asmên. No kî til-tilikanê xo cêno destê xo, nişanê marê şîyay cêno. Maro şîya xo civirneno sono gûneno mara belekine ra. Sono gûneno mara belekine ra mara belekine xo xelesnena ra. Xora mara belekine çêna Şayê Maran a. Bena yaralî, goşarê xo kî beno vîndî, remena teknena ci sona.

Mahmudê Xale tekneno êno çê. Êno çê tabî cenîya dê ci rê çay ana, non ana. No a roze qe moralê xo ca de nîyo. Moralê xo ca de nîyo henî duşunmuş beno, henî uzulmîş beno cenî-ke vana:

–Mahmud to her saate şîyêne nêçîr amêne to keyf kerdêne, to huyêne, to lex kerdêne. Ewro to rê se bîyo?

Vengê xo nikeno. Rey henî, dide henî pers kena. Reya hîrêyine no vano:

–Çênê çênê to mi ra se vana? Ez şîyane nêçîr jî maro şîyayê şitqirî nena ra jî mara belekine, nîya to êna ke zerê xo ke. Nena ra dime çîkayîşê mara belekine şî hard, şî asmên. Mi kî oqê xo vet nîşanê marê şîyayî guret şî guna mara belekine ra. Ez kî daye rê uzulmîş bena. Xo rê îndî bîye yaralî ke, guna pira ke nêzo, ay kî bîye vîndî, mi tawa a kî nidîye. O maro şîya rema tekit şî.

Na kî vana:

–Weeey! Mi ke va hela se bîyo to hela se kerdo, to hondê uzulmîş bena.

Tabî çêna Sayê Marû şona lewê pîyê xo. Sayê Marû xas bahçê xo de ronîştayî yo, cor-ro însan o, cêr-ro mar o. Çêna Sayê Maran a, vana:

–Baba Mahmudê Xale ewro til-tilikan eşt ra mi, ez remane goşarê mi bî vîndî.

Nivana marê şîyay no ra mi dime, marê şîyay tecavûzê mi kerdo tersanê pîyê xo ra. No kî di maranê xo teme keno, vano:

–Lo şêrê Mahmudê Xale hanik o şîyo çê. Ha wo cizmê xo vetê, cizmê xo ha yê pê çêverî de. Cinîya dê kî ha wa ci rê non-mon kena hazir. Şêrê bikurê cizmanê Mahmudê Xale, Mahmudê Xale zehîrlemîş bikerê biteknê bêrê.

Marû rusneno. Marî yavaşek ancînê şonê kunê cizmê Mahmudê Xale. Kunê cizmû tabî Mahmudê Xale henî duşuncelî yo, henî duşuncelî yo ke cenîya dê êna dê ra pers kena, o kî vano:

–Çêne mi til û tilikan eşt marê şîyay şî guna mara belekine ra. O maro şîya nêne mara belekine dima, çîkayîşê mara belekine şî hard şî asmên. To kî êna ke mara belekine bize zerê xo ke, hen ke rindek a.

Marê uşkay hesnenê. Marî yavuşk cizmanê Mahmudê Xale ra vejîne teknenê ênê, zehîrlemîş nikenê. Teknenê ênê lewê Sayê Marû. Sayê Marû vano:

–Yaw sima zehîrlemîş kerd ya nikerd?

Vanê:

–Sayê ma, ma zehîrlemîş nikerdo.

Vano:

–Ma qey? Sebeb çik o?

Vanê:

–Sebeb, Mahmudê Xale suçsuz o. Mahmudê Xale cenîya xo rê qesê kerdêne henî uzulmuş bîyêne, henî zaf uzulmuş bîyêne. Cenîya dê cira ra pers kerd, ê va ke “jî marê şîyayê şitqerî no ra mara belekine dima, mi kî nîşanê marê şîyay gureto, şîyo guno mara belekine ro”

Vano:

–Nika henî yo?

Vanê:

–Henî yo.

Vano:

–O zaman şêrê mi rê Mahmudê Xale bizêrê berê.

Tabî eke henî vano marî ênê ke şêrê, salone de no hetê de çêna Sayê Marû, marû ana lê xo vana:

–Sima ke şî Mahmudê Xale ard baştê bîyarê lewê mi hona berê lewê pîyê mi.

Marî vanê:

–Tamam.

Teknenê sonê. Eskera sonê Mahmudê Xale cênê teknenê ênê.

Vanê:

–Mahmud, Sayê Marû to wazeno.

Mahmudê Xale vano:

–Ma sebeb çik o Sayê Marû mi wazeno?

Vanê:

–Bê îfadeyê to esto. Îfadeyê xo dana tekkena êna.

Mahmudê Xale fam keno, zano ke o sevet ra wo. Tekneno sono. Sonê. Eke sonê marî başta Mahmudê Xale benê lewê çêna Sayê Marû. Çêna Sayê Marû Mahmudê Xale qarşilamîş kena, sevînmiş bena. Selam-kelam, “Selamû Aleykûm, Aleykûme selam.” jîmîn ra vanê. Çêna Sayê Marû vana:

–Mahmud to hayatê mi xelesno ra, to anka ke şîya lewê pîyê mi, pîyê mi çi ke vaze, pere vana, zern vana, şên vana, defîna vana çi ke biwaze dano to. Ama to qebul meke! Tek jî raye vaze “tuyê serê zonê mi bike” to rê bes o. Zobîn qarsê ci meke.

Tabî Mahmudê Xale kî xeylê pîya wo, Mahmudê Xale zî zaf çî-mî fam keno, zano. Vano:

–Tamam.

Benê lewê Sayê Marû Mahmudê Xale. Sayê Marû emîr dano marû, marû kulî serê xo nanê ra jîmîn ser, vano:

–Mahmud pana ci de bê na hetê.

Mahmud pana marû dano tekneno sono textê pê Sayê Marû.

“Selamû Aleykûm, Aleykûm selam” muhabet, sohbet derken Sayê Marû vano:

–Mahmud to hayatê çêna mi xelesno ra Heq to ra rajî bo. Vano “o maro ke na ra çêna mi dime to nika ey nas kena ya nas nikena ortê nê marû ra.”

Mahmudê Xale vano:

–Wule ez nas kena.

Vano:

–Dê ayna qayt ke!

Emir dano butun marê ke estê-çîn ê ruyê dunya de kulî sonê uska de benê top. Emrê Sayê Maran o kot ke marî estê kulî benê top. Kulî benê top no nîya hîra-hîra qayt beno jî maro şîyayo şitqerî, eke binê pîze dê ra vejîno kuna binê dê, binê dê ra vejîno kuna binê dê xo dano we. Vano “Mahmudê Xale mi mevîno” Mahmudê Xale qayt beno, qayt beno ke henî qerqejîno vano:

–Sayê mi o maro ke hanik o henî qerqejîno kuno binê marû o mar o.

Marî hemen ê pêcênê anê. Sayê Marû vano:

–Lo bêrê sarê nê piro derê. Nê biveşnêrê wela nêy kî vay derê.

Benê veşnenê wela dê vay danê. Îşte anê aspîjî, rişkî, kekî kulî vanê wela dê wa. Wela dê vay dana tabî Mahmudê Xale ke henî ewk keno ci rê çay, qehwa, non ci rê anê, sohbet-mohbetê xo ke kenê Mahmudê Xale vano:

–Mi rê musade îndî mi vezerê dunya roşte.

Vano:

–Mahmud ma vatena to çik a, to çi wazena? To çi wazena, pere wazena, zern wazena, defîne wazena, şên wazena çi wazena ez to derî?

O kî vano:

–Sayê mi ez to ra çîyê niwazeno tek jî raye tuyê serê zonê mi ke, mi rê o tuyê to bes o.

No vano:

–Mahmud to mi ra zerrn biwaze, mi ra şên biwaze, mi ra perû biwaze mi ra nê mewaze.

Mahmudê Xale vano:

–Wule Sayê mi eke tu kena kî to zana tu nikena kî to zana, ez to ra naye wazeno.

Sayê Marû tede maneno vano:

–To zaf cayê çetin de ez pêgureto ama îndî mujburane ez tuyê serê zonê to keno ama to gerê nê sirê xo kesî ra mevaze. Wax-to ke to sirê xo va kî kefenanê xo bicê, axwa xo serne, xocê xo hazir ke, dest namazê xo bicê hîn to sirê xo qesê ke. Helala tu ya ke to tey sarê no ra berjînî ser, to ke sirê xo ci rê qesê kerd, to aynisî kena.

No vano.

–Tamam Sayê mi.

Tu keno sarê zonî. Rey vezeno dunya roşte ke ci vejîro eke mîloçike uska qesê kena, cunawur uska qesê keno, her uska qesê keno, dîk uska qesê keno, goke uska qesê kena, bize uska qesê kena mêsne... Dunya de çikê zon esto kulî ver de eleg-pirojin o; kulî zano. Zonê haywanû, zonê însanû kulîne zano. Zonê cin-perî, cinû, millaketû kulîne zano. Çimke Sayê Marû tuyê serê zonî kerdo. Onemê xo kî o bîyo, cîngînîna xo kî o zon bîyo.

Tekneno êno di citê gayê xo estê, jî herê xo esto. Êno çê tabî gawû beno filan rameno. Filan rameno a roze gawû zaf qefelneno. Gawû zaf qefelneno gawû ke ano zere, tayê vaş-maş,

alef-malef ke dano gawû, tayê ruyê-muyê¹ keno herî ver sono. Pê çêver de goş dano vano “hela nê se vanê?” Qayt beno ke gawo jî îndî mexel beno vano:

–Yaw nê Mahmudê Xale de qe wijdan çîn o! Nê Mahmudê Xale ewro ninge nara ma ser heyana san qe niverda ke ma bîna xo bicêrîme. Hondê ke nibeno yaw!

Her ke uşka ra vazdano vano:

–Bira şima her ê! Şima mi ra vanê her sima mi ra daha her ê. Ma Mahmudê Xale jî heqbê erzeno mi ser mi sima de ano uşka heqbe mi ra nano ra ez çeren keyf keyfê min o, sima kî hetan san xo rê zê ewkû, zê herû xebetîne.

Vanê:

–Ma bira ma se bikeme?

Vano:

–Ma niweşîya Heqî kî çîn a? Xo bino nêweşîye jîkekê sima.

Gawo xayin rew ra qayîl o. Mahmudê Xale pê çêver de goş nano, hesneno henî xo rê huno. Huno tabî cenîya dê ver ra verêna ra vînena ke ha wo huna. Vengê xo nikenena cenike. Tabî Mahmudê Xale vano:

–Tawa nikenena herê mi meşte ez nano kurîyê to, to vînde!

Tabî beno sodir rey sono ke gawo jîkekê qe alef niwerdo, tabî mexsuz numara keno, xebera xo kî esta. Qe gayê xo nilewneno. Gawo ke alef niwerdo qe nilewneno, gayê xo cêno, herê xo cêno tekmeno sono.

Tekmeno sono herî beno nîre nano ra vilê herî ser. Tena jî tekê gayî hatan san ninge nano herî ser hebê herî filan rameno. Filan rameno beno pilta-pilta peynîya herî. Her vano:

1-Ruye: vaşo vîş mende, vaşo bêkalîteyin.

–Yaw to rê çî to sona aqil dana gay. Qa ga anka verê are de weş û war o. Nika xo rê alefê xo weno, axwa xo weno. Mahmudê Xale ez îtka kerda hurma dê, hatan san arax qena mi ra sono.

Tabî herî san de ano axure ke her qe çîn o, zor ke zonê herî çereqîno. Tayê vaş-maş, ruyê-muyê keno herî ver her gay ra vano:

–Bira to ewro xo na niweşîye ewro Mahmudê Xale ez kerda-ne hevalê to ver, ez ewro kîştane.

Ga vano:

–Bira ma se beno, keyfê mi nîya rehet o. Ez bi xo îndî di rozî-hîrê rozî bînî nîya numara kenane.

Mahmudê Xale pê çêver der o.

Her vano:

–Bira bira Heq bo Mahmudê Xale anka tirpan-mirpanî kulî kerdê tûj anka êno saatena to sare birneno.

Se nîya vano hama ga urzeno ra xirpîye nano ra vaşî. Xirpîye nano ra vaşî Mahmudê Xale anca huno. Anca cenîya dê vînena. Anca vînena cenîya dê cira hêrs bena vana:

–Ne Mahmud pê nê çêver de, axure de çî esto to huno. To sona zerê axure karê xo dana arê, qut dana kergû, çî dana dawarî teknena êna pê nê çêver de vindena huno. No çik o to ma ra nivana?

O vano:

–Çênê çênê mi ra dur kuye, ma huyayîşê Heqî yasax o? Xo rê hunane, çî-mî êno aqilê mi xo rê hunane.

Tabî henî pereno cenîya xo ser cenike kî cira hêrs bena, miradîna teknena sona. Rey henî, di rey henî cenike zaf zorlamîş kena.

No anca çî dano dawarî, qut-mut dano kergû tabî new-des, vîst kergû dîk wertê de jîkek o. Dîk qerêno, nikilike dano kergû ro. Mahmudê Xale kî pê çêver der o. Vano:

–Yaw Mahmudê Xale layt² o, Mahmudê Xale çîyê rê nibe-no jî cenik a, hucimê jî cenike nivejîno, zonê jî Cenike nibir-neno xo ser o. Ê mi vîst cenîya mi esta hela jîkeke hewl a mi ra qesê kero.

Zira-zira dîkî ya. Mahmudê Xale huno vano:

–Wule dîko to kî rind vana, to kî heqlî ya.

Tabî no ke henî huno cenîya dê anca vînêna. Cenîya dê vana:

–Mahmud, lo no çik o to mi ra nivana?

No vano:

–Meşte to mi rê axwe serne ezî kî xo rê sona hem saqolû hemî tayê molikû³ çînena anane ma rê lazim ê. Vano “to axwa mi serne, to ke axwa mi ne ser ez êna mi ke axwe kerde xo ra ez sirê xo to ra vana.”

Na kî vana:

–Tamam Mahmud.

Çar-çarpukû ana, darû erzena binê ley, ley nana ser, axwe kena pir, darû-marû erzena binê axwe gîrîna. Axwe ke gîrîna bena hazir, Mahmudê Xale teknenno êno. Di derzê molî ardê vana:

–Mahmud mi axwa to kerda hazir so axwe xo ra ke.

No sono axwe keno xo ra vano:

–Çênê to kî axwe xo ra ke. To kî axwe xo ra ke ez şîrê xo to ra vajî da.

2-Layt (light): bi îngîlîzkî mana “sivik”î de yo. Tîrkan no sîfat îngîlîzkî ra girewto û seba merdimo ke vateyê cinîya xora nêvejîno (kilibik) xebetnenê.

3-Mole: çîwaya ke sey qamçî nerm a.

A zî sona axwe kena xo ra. No derzê molanê xo cêno kuno zerê axure, molanê xo cêno cenîya xo rindek kuno, tasa jîyê axwe, hîrê-çar molekû, tasa jîyê axwe, hîrê-çar molekû. Henî jî derzê molekû pa keno qot. Keno qot cenike keno koma. Cenike keno qoma cira vano:

–Vaze tobe-mobe reyna to mi ra vana ke sirê xo mi rê qesê ke.

Zor ke zonê xo çereqîno vana:

–Mahmud tovbe bo-movbe bo nêzo çî çikî serê zonê mi bibo ke ez reyna vajî kî sirê xo mi rê qesê bike.

Beno piro Cenike keno virana xo beno keno ortê cilû de nano ro. Ortê cilû de nano ro cenike henî niweş a, perîşan a.

Roza bîne no anca gayanê xo herê xo cêno tekmeno sono filan rameno. Luye Arisa. Arise⁴ tekmena êna qayîşa Mahmudê Xale tirena. Qayîşa Mahmudê Xale, qayîşa gawû tirena cêna tekmena sona. Cêna tekmena sona Mahmudê Xale vano:

–Yaw na Arise na qayîşa mi tirtre berde ez na raye se bikerî, gawû hebê çinay girê dî berzî nerî?

Her vano:

–Mahmud, ez son qayîşa to anane.

Vano:

–Ma to çitu' ana?

Vano:

–Ez son anane, to verde mi ser o.

Tabî Mahmudê Xale rey her kerdo nerî kî ya ewke xo esto. Vano ez pê xo bikî çimê Mahmudê Xale.

4-Arise: Luye

Mahmudê Xale gawû cêno êno çê, her kî uska ra tekmeno sono. Her tekmeno sono verê qula Hecî Martak⁵ û Arise⁶ de gûneno wa ro. Gûneno waro tabî moxirbe kotû hard, moxirbe tarî yo. Sono verê qule de gûneno wara, numara keno mexsuz jî vajo “merdo, gever bîyo.” Sono meredîno ra her, mira-mira herî ya. Xeylê ke sewe sona Arise (luye) êna verê qule ke çi bêro, jî hero şîyawo şitqirî verê qule de guno waro. Eke bîyo ra derg qatê ci kena, êna qotrol kena vana “hela ge-ver bîyo ya nibîyo.” Qe cira veng nivezîno. Na vana “No ge-ver bîyo” êna qe Hecî Martak ra nivana ke verê qula ma de cendek esto. Êna vana:

—Hecî Martak, Hecî Martak!

Vano:

—Çik o çênê çênê!

Vana:

—Hecî Martak mi ewro hewn dî, hewn de ez vejînane verê na qula ma, verê çêverî. Verê na qula ma de jî herode şîya û şitqirî guna waro, gever bîyo. Ezî kî vanane “Hecî Martak a qayîşa Mahmudê Xale bîya ma berzîme ci kasê zerê kîme” hewn de.

No vano:

—Çêne îşallah xeyr o.

Tabî urzeno ra êno verê çêver ke raşt. Her na wo verê qule de guno waro.

Arise vana:

—Hecî Martak mi to ra niva ke ‘mi hewn dîyo’ hewn de her verê qula ma de gever bîyo, qasê kesel o.

5-Hecî Martak: Verg

6-Verg û luye tiya merde û cinî yê.

Hecî Martak vano:

–So mi rê a qayîşa Mahmudê Xale bizê bê.

Sona qayîşa Mahmudê Xale cêna ana. Qayîşa Mahmudê Xale erzenê herî, herî kasê zerê qule kenê. Hama her urzeno ra zireno, zirçeno Hecî Martako ke qayîşe ra, Hecî Martak û qayîşe ra xo de cêno hayde.

Hecî Martakê xo dano kemerû ra, dano zelikû ra, dano şîlanû ra xo dima kas keno cêno sono.

Cêno sono verê çêverê çê Mahmudê Xale. Her ziqeno Maxnudê Xale êno verê çêverî. Êno her ra qayîşe keno Hecî Martakê xo pêcêno. Hecî Martakê xo serê boçigê dê ra rindek çerme keno. Hecî Martakê xo verdano ra. Hecî Martakî verdano ra Hecî Martak yaralî yo, Hecî Martakî kuyenê werda hayrê xo dê nîyo.

Arise sona vejîna jî kemera berze ser Hecî Martak ra qayt kena, kam êno-sono vana:

–Lo looo çîqa betooo, çîqa heybet ooo, qameş ver a çîqa kemet ooo, to qe Hecî Martake mi nêdî?

O kî Hecî Martak o zê serxoşû dot ra êno. Tabî Hecî Martak êno kuno nêzdî vano:

–Heey! Arisa min a dînî xewa giran dibînî...

O kî erzeno daye ser.

Hecî Martak tekmeno sono reseno Arise, pîya teknenê raya xo ra sonê.*

*Na sanike Tekman ra Ali Göli, 26.10.2010î de Alibeykoy de mi rê qesê kerde. Ali Göl hiris serrî yo. Mektebo verên dewe de wendo û dime ra wendiş ca verdo. Hewt serrî ra ziyade yo, seba xebate zimistanî êno İstanbul ver bi hamnanî reyna gêreno ya şono Tekman leyê pî û maya xo. Nika karê kargoyî de gurîno û İstanbul Alibeykoyî de ciwiyeno.

TURISÎNA

Beno nibeno zemanê jî mêrik beno. Mêrik çê xo de temel
o, nixebetîno. Mêrik nixebetîno cenika dê vana:

–Nê nê ravurze so bixebetîyê!

Vano:

–Ooo ez sona çî xebetînane xora Heq ano.

Nixebetîno.

Rozê qerar dano ci cenîya xo ra vano:

–Çênê ez nixebetîno ez sona lewê Turisîna.⁷ Sona Turisîna xo
rê rizk wazenane, ez sona lê Heqî.

Tekneno sono Turisîna. Zaf ke sono tayin ke sono, sono ke jî
cotkar ha wa filan rameno. Eke cotkarî vîneno vano:

–Selamû Aleykûm.

⁷-Turisîna: Goreyê vatena vatoxî Turisîna Heq bi xo yo.

O vano:

–Aleykûme Selam.

Cotkar selame dê ke cêno sono lewê de nîseno ro. Non-monê cotkarî ancilî yo, tayê non-mon ke wenê cotkar vano:

–Bira to sona kotî?

Vano:

–Bira ez sona Turisîna.

Vano:

–Ma to sona Turisîna çi?

Vano:

–Ez son Turisîna xo rê cira zaf eşq û nîyaz kenane, cira zaf da-xalet kenane tayê rizk bidero mi, rizkê mi bidero.

No kî vano:

–Bira to ke sîya mi vera zî zaf eşq û nîyaz ke vaze cotkar vano ke “Ez nê hêgay rameno no hêga waxto ke nêzdî maneno ez nê biçînî koranî erzena nê hêgay nê hêgay wena kena koke.” Hela nê hêgayê mi ra se vano?

Vano:

–Bira di sar, di çimû ser a.

Vano:

–To ke dot ra ama mutlaqa mi bîvîne henî mevere ra, mi bîvîne henî so.

Vano:

–Tamam bira, ez hatan to mevînî nivereno ra.

Emanetê cotkarî cêno tekneno sono. Sono, sono, sono jî sûke de vejîno. Sono a sûke de beno mêman. A sûke kî pasayê

xo cenik a. Sono çê pasaye de beno mêman, xismete-azete, qesêkerdene, muhabet nêzo çi, cira pers kena vana:

–Mêman to sona kotî?

Vano:

–Pasa m' ez xo rê sona lê Turisîna.

Vana:

–Ma to sona Turisîna çi?

Vano:

–Ez sona lê Turisîna xo rê Heq ra zaf daxalet kenane, zaf rîca kenane, zaf eşq û nîyaz kenane tayê rizk bîdoro mi. Domanê mi, zav-zeçê mi zerê ban de vêsan ê.

Na kî vana:

–Bira to ke sîya lewê ey Heqî, to ke sîya lewê Turisîna mi ver a zaf eşq û nîyaz ke, zaf selam ke, pêşane, ez ken-nikeno rani-kuna, hewnê mi nêno.

No vano:

–Tamam pasa m'.

Beno sodir saneno raye. Saneno raye tekneno sono sono jî derî ser de derbaz beno. Sono ke jî mase fekê derî de qum ser ro kalekû nîya erzeno fek kerdo ya. Selam dano î masî vano:

–Selamû aleykûm.

Mase vano:

–Aleykûme selam ya mêmanê Heqî. Vano:

–Bira to sona kotî?

Vano:

–Ez sona Turisîna.

Mase vano:

–Bira to sona Turisîna mi ver ra zî zaf eşq û nîyaz ke, zaf da-xalet ke, eşq û nîyazê mi cira vase. Vaze, vato ke “ez kuna binê na axwe butun maseyû ke esto-çîn o kulî demdînû ra mi ser. Demdînû ra mi ser mi xo rê çarê nidîyo. Ez xo zor erzeno no kinare, xo zor xelesneno ra. Vano, hela cira vase nê derdê mi rê se vano?

Vano:

–Çimû ser, ez cira vana.

Masey uska caverdano tekneno sono. Sono sono zaf ke sono tayin ke sono, sono Hesê Geme de vejîno. Sono eke kinare raye de Hesê Geme nala-nala xu ya, jîva-jîva xu ya. Karm-kej ketê sarê, hes o germ de nala-nala hesî ya. Hes qe sarê xo berz nikeno, çimanê xo yanikeno, no vano:

–Selamû Aleykûm ya hes!

Hes kî vano:

Aleykûm selam.

Vano:

–Bira to nîya sona kotî?

Vano:

–Ez nîya sona Turisîna. .

Vano:

–Ma to sona Turisîna çi?

Vano:

–Ez son Turisîna xo rê Heq ra rizk wazena, zaf eşq û nîyaz da-xalet kena domanê mi, zav-zeçê mi zerê de vêsan ê, rizkê mi bidero mi.

No kî vano:

–Bira madem ke to sona nê sarê mi kî cira vase. No sarê mi beno hamnan karm, kej kuno ci, yara kuna ci nê sarê mi ez werdo. Hela nê sarê mi rê senê derman vano.

Vano:

–Aleykûme selam ez cira vanane.

Tekeno sono sono sono Turisîna. Sono Turisîna tabî pê howt perdû der o. Îtirazê xo keno, derdê xo ke vano.

Turisîna vano:

–To so so ez rizkê to dano to. To so ortê zav-zeçê xo ez rizkê to dana to.

No vano:

–Yalniz selamê cotkarî to rê zaf zaf esto, eşq û nîyaz keno ya roştîya çimû. Hêga rameno eke beno waxtê çîntene sono hêga kulî koranîye erzena ci wena, çîyê nimanêno. Derdê hêgayê rê çarê çik o ya roştîya çimû?

O kî vano:

–Nika ke to sîya o cotkar dî vase, “Ortê hêgayê dê de qurçe esta. A qurça xo berzero, binê a qurce de di kupî zernî estê. Ê kupî zernanê xo vezo, heyat, omûr boyunca buro. Hêgayê xo zî wedaro rono kulî poxê ê zernû ra wo koranîya erzena genimî.

Vano:

–Tamam.

Vano:

–To emanetanê xo vase henî so.

Vano:

–Çêna pasayî kî pêsanê hewnê xo nêno.

Vano:

–Daye ra vase xo rê mêrde bikero coka hewnê xo nêno.

Vano:

–Ma mase fekê derî de mi dî, axwe ra vejîyo kinarê axwe der o. Ker-nikeno binê axwe nikuno. Waxto ke kuno binê axwe kî butun mase cinînû ser binê de nivdeno, xo rê xo erzeno kinarê axwe.

Vano:

–Cira vase ke gula dê de kemera anquti cewayîrî esta. Xo rê aye rawerciro rehet-rehet bikîyo binê axwe. O waxto ke kuno binê axwe kî kermera anquta cewayîre zerê dê de pereqîna coka butun masê cinînû dê ser.

Vano:

–Hesê Geme sarê xo karm-kej kotê ci derdê dê rê derman çik o, ya roştîya çimû?

Vano:

–Hesê Geme ra ke vase henî sarê xo girs o, henî taha dunya ra fam nikeno lapace ortê qafike de, ortê beyne de piro do bikîşo, berzo xo ver buro, yara-mara xo bena weş û war, xo rê bitekno soro. Beno zê dendîkê şîrî.

No tekmeno sono sono lê cotkarî baştê “selamû aleykûm”, “Aleykûme selam” cotkar keyf keno vano:

–Bira se va?

Vano:

–Bira na qurça ke ortê hêgayê to de esta binê a qurçe de di kupî zernî estê. Poxê ê zernû dano nê genimê to, coka

koranîye erzena ci. Xo rê ê zernanê xo veze xo rê afiyetle bure, hêgayê xo kî wedare rone.

Vano:

–Bira bize ma pîya vezîme.

Tey yardım keno, dano piro qurçe erzenê pîya zernû vezenê.
Cotkar vano:

–Bira a no kupo jî to rê a no kupo jî mi rê.

Vano:

–Oooo bira bira ma ez kupî se keno, zernû se keno? Ez xo rê na wa sîyane lewê Turisîna, vato “so çê xo ez anane rizkê to dana to”

Cotkar vano:

–Bira bira nê zernû bizê hêna çi rizkê to bidero to, rizkê to kî na wo!

Vano:

–Nê nê!

Nicêno mêrik xo rê di kupû zernanê xo cêno tekmeno sono.

No tekmeno sono. Sono, sono dewa pasaye. Tabî anca a sewe uska vindeno, xizmete-azete, saygi, qusur, o ke weno ver de, o ke niweno pey de. Vana:

–Bira to va?

Vano:

–Mi va. Vano vato “xo rê mêrde bikero xo rê rehet-rehet ra-kuro.

Na kî vana:

–Bira bê ma to ra rind pîya. Bê xo rê mi bizê, ma na sûke pîya

îdare bikîme domanê to, cenîya to, zav-zaçê to çikê esto kulî bêro îta. Varyatê mi, servetê mi zaf o xo rê burê, bumî qaytê keyfê xo kîme.

Vano:

–Oooo paşaya mi Heqî mi ra vato so çê xo de roşîye ez anane rizkê to dano to.

Na kî vana:

–Bira hêna Heq çi rizkê to bido to?

Vano:

–Oooo cotkarî jî kupê zerrnû da mi mi niguret to zî vana bê mi bizê.

Cenîke hama xo bi xo vana: “Wîîy lo no her o!”

Uza cenike caverdano tekmeno sono.

Tekmeno êno. Êno eke fekê derî de mase eke anca o şekîl xo kinare axwe de vinetayî yo, o germ de. Sono tabî selam dano mase, mase selamê dê ke cêno, “selamu aleykûm, aleykûme selam” mase vano:

–Bira sa va?

Vano:

–Vato ke, “xo rê raverciro zerê gula dê de kemera anqute cewayîre esta, aye raverciro xo rê rehet-rehet bikîyo binê axwe.”

Mase kî zor keno peynîya gula xo vireceno ra kemera anquta cewayîre perena o raşte, cûlîskîna, sewle xo dana dunya.

Masê vano:

–Bira na kemera anquta cewayîre bizê ciqa ke emrê to esto, ciqa ke hardê to esto wedare rone bure, degerê xo zaf-zaf giran o. Bizê xo rê qaytê keyfê xo ke.

Vano:

–Oooo ez kemera anqute cewayîre se bikerî? Cotkarî kupê zernû da mi mi niguret, çêna pasay mi ra vato “bê mi bize” mi nigurete ez kemera anqute cewayîre bêrî se bikerî? Ez xo rê sonane Heq vato “so ez rizkê to dano to.”

Mase vano:

–Bira qa Heq nê rozanê to zaf nikeno, xo rê kemera anquta cewayîre bizê so!

Mase zaf cêreno ver, zaf cêreno ser o, qayt beno ke nicêno mase dalmîşê zerê axwe beno. Kemera anqute cewayîre henî o rastê de berqîna. Caverdano teknenno sono.

Êno êno lewê Hesê Geme. Hesê Geme ra yan o. Hesê Geme dest nano sarê xo ser vano “na wo ame pîyê mi.”

Hesê Geme vano:

–Bira to se kerd?

Vano:

–Bira hes mi se kerd? Mi salamê to cira va.

Vano:

–Ma derdê mi rê se va?

Vano:

–Bira derdê to rê vato,”Jî pîyawo ke henî her o, henî sarê xo girs o, henî dunya ra tawa fam nikeno lapaçê ortê çimû de piro der o, cayê dê cehenem kero. Binşo ro ser buro, birîna xo bena weşûwar, tirîya xo tîkmîş kero bitekno soro.

Hes vano:

–Bira ma to ra rind her! Bira, cotkarî zernî day to to niguretî, pasaye va bê mi bizê, cenîya xo, zav-zeçê xo, donananê xo bîya

servetê mi ser o ronîşe bure, qaytê keyfê xo ke to niguretî.
Masey kemera anquta cewayîre firtê ra ha wa o raşte de sarê
xo dora dunya pereqîna, to nigurete ma to ra rind her, to ra
hala her!

Hama lapaçe keno berz ortê çimû de dano piro, kase verê xo
keno zê qerpuze nîşeno ro ser weno, tirîya xo keno tîk de hay-
de!*

*Na sanike reyna Tekman ra Alî Gölî, 26.10.2010î de Alîbeykoy de mi rê qesê kerde.

BIRAWO XÊX Û BIRAWO BAQILÎ

Zemanê jî birawo xêx beno jî kî birawo baqil beno. Rozê birawo baqil birayê xêxî ra vano ke:

–Bira bê jîmîn ra cîya bîme. Xo rê mal-dawarê xo kenîme bare.

No kî vano:

–Bira madem ke to henî vana ma dawarê xo bikeme bare, çî ke hîsa to rê ame çî ke hîsa mi rê ame xo rê cême sonme. Sonme şehêr de xo rê xebeîme.

Vano:

–Tamam bira, meşte xeyrî ser ma urzenîme ra dawarê xo bare kenîme. Ma çitu' se bare kenîme?

Birawo baqil vano:

–Bira dawarû ke şî axwe ser to rê, dawarû ke şî vas ser mi rê.

Vano:

–Tamam bira.

No kî xo rê înam beno.

O birawo baqil jî mozika çurukine kerda xo çim ra, urzeno ra bêxebera birayê xo hatan sodir vas dano ci. Nala zayifek a, feqîrek a. Vas do ci nafa kî sole pilosneno simer ro, simerî kî keno verê na mozike. Mozike werdo hatan sodir, bîya mird, bîya zê deqe. Nafa kî bîya têsan.

Tabî benê vas-mas nanê ro hetê jî de kî axwe-maxwe kenê ci dawarî verdanê ra. Dawaro vêsan kulî sono vas ser, a mozika çurikine remena sona axwe wena.

Birawo baqil vano:

–Bira ma se bikîme to na wo dî. A mozike to rê no dawarê na hetî kulî mi rê. Dawar kulî şî vas ser şansê tu yo.

No kî vano:

–Ma se bikîme ezî kî xo rê mozika xo rosenane xo rê dano piro sonane.

Vano:

–Tamam bira, xo rê to zana.

No vano:

–Ezî kî dawarê xo rosena pîya some.

Neyse mozika xo roseno, çiyê pere fino xo ra dest, xercê-mercê fino ra xo dest. Beno sodir non-monê raya xo powzenê, ketû-metûnê xo powzenê, sonê. Zaf ke sonê tayin ke sonê benê vêsan. Benê vêsan birawo baqil birayê xêxî ra vano:

–Bira hela ê heqbê xo yake ma tayê non bumê.

No kî heqbê xo keno ya ketanê-metanê xo vazeno, non-monê xo wenê. Urzenê ra anca raya xo dewam kenê, sonê.

Tayê ca sonê no birawo baqil anca vano:

–Ma non bume.

Henî henî nonê birayê xêxî qedineno, ketî-metî qedînê.

Zaf ke sonê tayin ke sonê nafa kî birawo xêx birayê baqilî ra vano:

–Bira ma bîme vêsan, ma to non nidana ma?

Vano:

–Eeey! Ma to xo rê kor mebîyêne nonê xo medêne mi. Mi to ra va non bide mi? Mi xo rê va “vêsanmê” to kî non veto ma werdo.

No vano:

–Bira, to nonê xo nidana mi, to dawar de mi de hîlê kerd, to nonê mi raye ra werd qedena, ez vêsan verda, nonê xo nida-na mi? O zaman ana raye ke atka ra sona ez na raya son, to zî na raye ra so. Heq to de bo, to rê oxir bo madem ke henî yo!

No vano:

–Tamam bira.

Xo rê birawo xêx jî raye keno xo ver tekmeno sono. Sono sono sono sewe kuna ser, sewe xeylê bena xorî. Sono ke jî gom o serê ko ra, jî gomo ipissiz o, qe kes çîn o. Sono kuno zerê çêverê-miverê xo yakerdî yo, yavaş kuno zerê gomî. Gomêde saxlamek nîyo, vesantayayî yo. Sono zerê qayt beno kes çîn o. Qaytê ververê çirangû beno, qayt beno verê uştine boşlux o. Verê uştine boşlux o sono kuna o boşlux, o boşlux de xo rê bekle keno.

O boşlux de bekle keno xeylê ke sewe sona qayt beno ke çirr çêver bî ya awreş vejîya, qayt beno çêver bî ya çirr luye vejîye, tayê maneno qayt beno çirr cunawur vejîya. Xeylê ze-

man verêno qayt beno çirr hesê geme vejîya, kuze vejîya amay gome bî pir. Gome bî pir tabî luye vana:

–Bira hes, sanike ra, sunike ra. Se kena, çi esto, çi çîn o?

No kî vano:

–Waye çi sanike ra sunuke ra! Ma ano gome ke cira vejîme, ez ana raya serene ra sona, a raye ra son son jî dewe esta. A dewe kî axwa xo çîn a. Ez sona o corê dewe, ko de jî çirtan esto. Çirtan de mendike îîya kewe, sona şîya mendike de gûneno waro, çênekî dewe ra ketû, non, goşt, kergû anê. Çênekî azebî ênê axwe benê, ênê ortê a mendike de çênekî hem axwe xora kenê, kulinkanê xo, meskanê xo kenê pir, hemî kî non-mon wenê. A hewla, ê ketû, ê kergû anê verê mi de kenê ro ez qaytê çênekû ken, çênekî kunê gole axwe kenê xo ra. Çênekî rût ê ez qaytê ci ken keyf keyfê min o. Vano ez weno san de tekmeno êno qulika xo de gineno waro.

Hes vano:

–Ma waye to se kena?

Luye vana:

–Ma bira ez se bikî? Ezî kî îta ra anîya sonane, ana raya ke ver-vero sona kî ez sona. Ez sonane jî qurça mi esta, sona lê a qurçe de di kupê zernî estê. Son a qurçe erzenane di kupikanê zernanê xo vezeno ken pir ken tal, ken pir ken tal pê kay ken keyfê xo an. Waxto ke beno san o dormê dewe de tayê kergû-mergû, tayê çîmî-mîmî tiren wenane, xo ken mird tekmeno ênane.

Hes vano:

–Waye durumê to kî rind o.

Tabî sira êno cunawurî, hes vano:

–Ma bira to se kena?

Cunawur vano:

–Bira ez sonane cêrê na sûka binê raye ortêne. Sona na sûka pasay. Jî zexerê pasay esto. Pasa zexerê xo ra zaf hes keno. Cira zaf hes keno hebe xo kî niwes o pasa. Ama dermanê ê pasay kî o zexer o. Ez sona anê çî-mî danê zexerî, goş-moşt danê ci zêde maneno, zexer niweno. Ez kuna ra ci weno xo keno mird. San de kî tekmeno êno gome.

Cunawur kî henî vano. Neyse beno sodir, no mêrik kulî keno gosê xo. Mêrik baqil beno kulî keno dendik keno gosê xo. Goş nano ser waxto ke beno sodir tekmeno sono.

Tîje erzena, ara bena şîrin mêrik rey urzeno ra êno ver yavaş-yavaş hebe ters vejîno tever. Mêrik gome ra vejîno tekmeno sono tam raya ke luye tiro şîya a raye ra sono. Sono ke eke luye ha wa zernû ser a. Eke a kena pir kena tal, kena pir kena tal hama no luye de vejîno, luye zernû caverdana hayde! No sono di kupê zernanê xo cêno tekmeno sono.

Sono dewa hesî. Sono dewa hesî jî çê de beno mêman. Tabî tayê ke maneno axwe wazeno vano:

–Waye mi rê tayê axwe bîyarê!

Cenike vana:

–Mêman, to mêmanê Heqî ya ama xêr ama na saate axwa ma çîn a!

No vano:

–Qey?

Vana:

–Axwa ma xo rê some ko ra çirtan ra ame. A kî raya roz a, çênekî sonê san de ancax ênê.

Vano:

–Waye ez mûhendîs anê axwe bîyarî dewa sima, muxtarê

dewa sima, heyetê dewa sima çîn o? Ez axwe bîyarî dewa sima, sima xo rê raxeleşîrê.

Cenike keyf kena vana:

–Ooo ma to ke ma rê axwe bîyarê dewe çi vase dana to, heqa to çi kena heqa to ra zêde-zêde dame to.

No vano:

–Xebere bide muxtarî, bide heyetê xo ez muhendîs anê, axwa sima ana.

Tabî hesî vato “corê dewa dîna de jî kemera sisîke nîyanene nîyanene esta. Game, dide, hîrê çar game vano to ke da piro, şontaj ke da piro uska de axwe erzena, dewe xeleşîna ra.” Tabî no kî heyetî fino ra xo tekmeno sono. Game, jî, dide, hîrê vano şontaj dano piro axwe vejîna, qoce virane axwe. Anê îni danê we. Mêrikî rê rica kenê, mêrik rê îndî nalû, mêsnû, gogû finê ra ver, kulî cêno tekmeno sono.

Sono dewa cunawurî. Sono dewa cunawurî sono eke pasa niweş o. Eke doxtorî, hekîmî ser o bîyê top, kes derdê pasay rê çarê nivîneno. Tabî no sono beno mêman, sono pers keno vano:

–Na dewe de, na sûke de pasa niweş o?

Milet kulî kewto bîlîya pasay vanê:

–Ma dermanê pasay çik o?

Vano:

–Dermanê pasay zexerê* pasayî yo. Ê zexerî sare bibirno zerê-pişkanê ê zexerî biderê pasay pasa beno weşûwar.

Sonê vanê:

–Jî mêman amo vano “dermanê_pasay zexerê pasayî yo. Ê

zexerî sare bibirnê zerûpişkanê ê zexerî biderê pasay pasa beno weşûwar.”

Neysel xebere sona hekîmû-mekîmû vanê “doxtorodê nîyanen, kayînode nîyanen amo nîya-nîya vano”

Wezîrê pasay askeranê pasay rusneno vano:

–Şerê mi rê bizêrê bîyarê!

Askerê pasay sonê cênê ênê. Vanê:

–Ma se bikîme?

Vano:

–Dermanê dê îlacê dê zexer o. Zerûpişkanê zexerî powzê ci derê beno weşûwar.

Sonê pasay ra vanê:

–Dermanê to zexerê tu yo.

Pasa xo keno berz dano hard ra vano:

–Zexerê mi sare mebirnerê, qarşê zexerê mi mekerê!

Tabî ê hekîmî, loqmanî, doxtorî-moxtorî cira hêrs benê vanê:

–Yaw hayatê to onemlî yo yoxsa zexer onemlî yo? Ma zanmê to zexerê xo ra hes kena.

Cira hêrs benê kenê sakîn.

Pasa vano:

–O zaman berê sare bibirnê ama vengê zexerî ez mehesnerî!

Benê zexerî danê caxirdî dest, sare birnenê, zerûpişkû powzenê anê danê ci, pasa beno weş. Pasa êno nî beno verê daîre, apartmanê xo de fetelnenno vano:

–Bira to kamcî wazena ê bizê.

Pasa çêna xo dano ci, qarşî xo de ci rê bîna virazeno. Zerê

bîna zî kemera anquta cewayîre ra virazeno. Beno zengîn apartmanê xo de nîşeno ro.

Rozê qayt beno verê soqaqê dînû ra jî pîya verd ra. Jî pîya verd ra no hemen î nas keno, bîrawo xêx î nas keno. Eke jîyo feqîr o, hezar kincik ser a gûneno waro, zê dîlencîya gezmîş beno. Eke verêno pira nîya xo çarneno vano:

–Bira, to nîya kotî ra êna, sona kotî?

Vano:

–Wule ez cayê ra amane xo rê ama ayta ra fetelîna. Çê mi çîn o, bonê mi çîn o, kes mi mêman nikeno. Ez vêsan ane.

Tabî birawo xêx zerê xo veseno, birayê xo cêno ano zerê. Ano zerê şuno-runo xizmet-azete, kincû-mincû dano pira nîşenê ro. Tabî bira qaytê bonû keno vano:

–Lo no mêrik durumê xo çiqra rind o!

Tabî no birayê xo nas nikeno, birawo xêx î nas keno.

Çêna pasay ci rê xizmete-azete kena. Qaytê bonû keno fekê mêrikî akerde maneno. Çay-may ke şimenê vano:

–Bira to mi nas nikena hîn o?

Vano:

–Nê wule! Ez to nas nikeno.

Vano:

–O wo ke to des dawarî guretî, to jî golika çurikine de ci. Ez birayê tu yane. To hebe jî mozika çurikine ez kerdo ca ra, to ez arda raye ra qefelno, to nonê mi werd, to ez def kerdo.

Nafa kî qesê keno vano:

–Ez wayîrê çîyê nibîya, to rind nibîya to a ke nibîya arde mi ser. Ama ez to ra vişîyane ama xo rê serê ko ra jî harebê de jî gomêde vejîya.

Birawo baqil vano:

–Bira to çit’ bîya zengîn?

Qayt beno ke zaf qafik huşkin o, israr keno birawo xêx vano:

–Ez çitu’ bîyane zengîn? Vano “ez xo rê to ra vişîyane, ez şîyane jî gome de vejîyane bîyane zengîn.

Birawo baqil vano:

–Bira ez qe tayê to niwazeno.

Mêrik kî vano ke:

–Bira meso! A no bînawo ke qarşî de kî ez dana to, dano birayê xo. A no arse, a no pere kulî dano to. Perê ma zaf o. Vano, meso, hes esto, cunawur esto to wenê!

Vano:

–Nê nê! Bira mi rê lazime tayê to nîyo. Vano “to ê gomî mi rê tarîf ke ez sona o gomê, ez sono zê to beno zengîn. Bira mi tayê to lazim nîyo”

No zaf daxalet keno. Daxalet keno cêreno ver ro, sono nînga vano:

–Bira meso! Varê mi, servetê mi zaf o, bure qaytê keyfê xo ke. Ez to de qayt nîkenane.”

Vano:

–Nê îlla ke ez sona. Ezî kî zernû vejen, ezî kî ben zengîn, ezî kî axwe ben dewe, ezî kî ben doxtor.

Tabî asil xêx o wo xu yo. No zî qayt beno ke nibeno, teselîya xo ke bena vano:

–Bira madem to vana “ez sona” to hebê naye ke îtîmat nîkena so guna to vilê to ra bo. Bira gome hanik o raya ke ez to ra

vişîya, a raya ke ez to ra vişîyane a raye taqîp ke zaf-tayê sîya gome xora qe na koyî ra wo. So o gome.

No dano pira tekmeno sono.

Dano pira sono sono î gomê dê de vejîno, gomê birayê xo yê xêx de vejîno. Sono heya, gomê qena koyî der o. Sono îndî moxurbe kuno hard, îndî roz sono xow ra. Sono zerê gomî, sono kuno a uştina ke birayê dê kuto ver, sono a uştine ver, sono kuno verqefê a uştine. Verqefê uştine de xo dano we vindeno.

Qayt beno heya, eke luye ame, eke cunaxur ame, eke kuze ame, eke awres ame, eke hes ame. Kulî moralsiz ê, kulî of kenê, puf kenê jîmîn ser de. Luye ame gine uska ro tabî ne selam ne kelam, hes ame na raya kuna uska ro, cunaxur ame...

Tabî luye vana:

–Bira hes sanike ra sunike ra, mesele ra xebere ra to se vana?

No bi ebe hêrs vano:

–Waka luye demê verî ma îta çiyê qesê nikerd devanê jîkekî gome de goş na ma ser şî axwe berde dewe. Ma vêsan-têsan sonîme binê mendike hayîn vêsan manenîme. Xo rê na wo vêsan amemî îta.

Na kî vana:

–Bira ma ezî kî jîya zê tu ya. Ezî kî xo rê nîya şîya na cêr jî mêrik ame na ra mi dime zernê mi guretî, teknit şî. Ez xo rê son ne hedrîya mi êna ne tayê mi êno. Xo rê sona o dormê dewe de fetelîno henî tayê çî-mî çike esto tirena xo rê weno, tekmeno êno.

Luye vêsan a-têsan a kalekî ginê piro.

Cunaxur kî vano:

–Bira jî zexerê pasay bî. Nizo kamî resno pasay vato “dermanê pasay zexer o” Zexer sare birna. Ez sona jî kutikodê hewl gu-reto nano ra mi dime.

Tabî serê uştine ra diz-diza, fiş-fişa qena birayê baqilî ya, rîye verdano ra.

Luye vana:

–Bira no gome de-çîyê esto. Madem ke henî yo nê gomî de kesîn çîyê esto nê siranê ma beno dano miletî dest.

Cunaxur vano:

–Bira çimê mi roşnê, mi sewa tingûtarî de serê ko ra nîyado zerê filan de xete, verê xete de kî verê mêsna qerê de vareka qere mi dîya.

Hama ke henî vano tabî birawo baqil qena xo dest verdo ra vano:

–Ax-wax mi qey vatena birayê xo nikerde, peynîya mi ame!

Cunaxur vano:

–Bira hes to giran a, xo bide pê çêverî ez qayt kenane.

Cunaxur qayt keno qayt keno vano:

–Hanik o o qilaş de!

Vano:

–Ha hanik o qilaş de.

Tabî cunaxur û luye xo niresnenê ci. Hes vano:

–Bira sima bêrê pê çêverî, ez girs ane ez sona verê dare lapa-çe dano piro ano ver.

Tabî hes sono, lapaça xo ortê çimanê birayê baqilî de dano piro, kase verê xo keno. Dano piro keno param-parçê, kişeno. Tabî parçelemîş keno, gostê dê bare kenê jîmîn ra. Hes tabî

nêmo en zêde xo rê cêno, tayê erzeno verê cunaxurî, tayê kî erzeno verê luye. Cunaxur înat keno vano:

–Bira to senik eşto verê ma.

Cunaxur înat keno niweno.

Hes vano:

–Bira cunaxur xo rê bara xo bure. Wena bure niwena qaytê ez wenane!

Hes qayt beno ke niweno hama hes lapaçe keno berz ortê çimanê cunaxur de dano piro cunaxur dimoçik peyde keno rep.

Luye kî înat kerdo hatan a sure. Luye se qayt bena cunaxurî dimoçik kerdo rep, luye hama kepeşîna ver wena.

Hes vano:

–Waka luye to niwerdêne? Ha wo wena!

Luye vana:

–Mi aqilê xo doçiko rep ra guret.

Nîşena ci wena. No kî goş-moştê xo weno.

Tabî luye hêşar a. Luye tayê hes ra tirnena kena pancikanê xo.

Beno sodir tabî urzenê ra ververê koyî ra sonê. Tabî luye dizdîna hesî çîyê erzena fekê xo. Hes vano:

–Waye çik o to wena?

Vana:

–Xo rê çimê min o.

Hes înam beno vano:

–Waka luye heqîten çimê tu yo?

Vana:

–Henî wes o ke çimê mi.

Vano:

–Ma çitu to vînena?

Vana:

–Ma ez vînenane.

No vano:

–O zaman çimê mi kî veze. Ezî kî çimê xo wena.

Hama luye bêçika xo cinena çime hesî vezena. Kakilê malî erzena fekê hesî, çimê hesî erzena fekê xo.

Hes vano:

–Waye, ez heto jî ra nivînenano.

Vana:

–Bira, mi kî başte o çime xo ke vet, henî bulanix gostermiş kerd, mi nidîyêne. Hama nika çimê mi zaf bîyê roşnî.

Hesî ra vana:

–Î çimê bînî kî vezê çimê to serheb benê roştî.”

Xapnena ê çimê bînî kî vezêna hes beno kor.

Vana:

–Bira hes îta ro bê, îta ro bê...

Hes vano:

–Waka luye to çimê mi vetî, ez nîvnena to vînena!

Vana:

–Bira hes qarşê ci meke to, ez na wo vînena ma rê bes o. Ez to anane-benane tawa nîkeno.

Hesî bena jî jîndanodê henên ser vana:

–Bira hes bê bê bê!

Hama sona pey ra pîne dana hesî ra. Hes jîndan ra erzîno binê. Hes tiro sono binê, binê de perç beno. Qene nîya keno ya. Êna ver, dorme de fetelîna vana:

–Ez kotî burî kotî meburî, vazdê dormê helikû burî, kotî burî kotî meburî qene burî.

Hama pirnosê xo kena qena hesî, hes qena xo ser o ano pê. Hes qena xo ser o ano pê şedineno hama luye dimoçik pey de kena rep, xeneqîna.*

*Na sanike Tekman ra Alî Gölî û birayê xo Sinan Gölî 26.10.2010î de Alibeykoyî de mi rê qesê kerde. Alî Gölî hîris serrî yo, Sinan zî vîst û di serrî yo. Hewt serrî ra zêde yo seba xebate zimistanî ênê Îstanbul ver bi hamnanî reyna gêrenê ya şonê Tekman leyê pi û maya xo. Nika karê kargoyî de gurnê û Îstanbul Alîbeykoyî de ciwiyenê.

ALIK Û FATIKE

Beno nibeno di domanî benê. Rocê maya nînê weseta xo kena mêrdê xo ra vana:

–Ez mirenane domananê mi ser ra mezewejîye.

O kî vano:

–Soz bo ke ez nizewejîna.

Zemanê maneno maya domanû mirena. Çê pîyê maya dîna kî ju manga da maye. A manga manena domanû rê. Manga manena domanû rê, qaytê ci kenê, benê çiraynenê.

Rocê pî zewejîno maya domanû ser ro. Dêmarîye xêr bi nê domanû nikenâ, dana domanû ro. Kepeg ardo vejena nono kepeg dana domananê seyû, nonê bînê kî dana domananê xo.

Nê domanî berbenê şonê lewê manga. Manga êna ra zon terefê Heqî ra vana:

–Nê qoçê mi berz ke emeg vecîno, xo rê emeg ci ra burê, anca ser de kerê ama dêmarîya xo ra mavacê.

Na cenike qayt kena nê domanê seyî roc bi roc benê xurt, domanê naye têpîya şonê. Vana:

–Eceb no çik o? Ez ne non dano nînê, ez ne yemeg dano nînê. Ez nono kepeg dano ci, teknenê şonê çol ra yê nê heyan şan. Nê qey nîya benê?

Na rocê domanû peyîna. Qayt kena ke şî verê manga berbay terefê Heqî ra qoçê manga kerd ya, turlû-turlû yemegê xo werd, anca kerd ser de, manga gurete şan de arde çê.

Na xo bi xo vana:

–Ez sebkîrî, se mekerî?

Şona mêrdê xo ra vana:

–Mêrik mi hewn dîyo gere to a manga mi rê qurban kerê. To qurban nikerê ez mirena.

Vano:

–Erme-cyleme cenikê! Ma yîme çar domanê ma yê, ju manga ma wa, ma naye se sare bibirnîme?

Vana:

–Ti zana, wule ez kî mirena.

Mêrik şono duşunmuş beno, taşınmiş beno vano:

–Oyle ya di tenê aye ra sey mendê, dide kî naye ra sey bimanê? Ez sare birnenane.

Tabî terefê Heqî ra Xizirê kelek û gemîya manga domanû ra vano:

–Metersê, mi sare birnenê. Goştê mi kulînê rê beno tal, kes niweno. Anê kulî bi şîma danê werdene. Şîma kî astikanê min

o girsû başqa çale kerê, qijû başqa çale kerê. Weseta mi şima rê na wa. Kotî şima re tenge qesê kerê, oncîya a çale ya de.

Nê teknenê ênê manga sare birnenê. Domanî berbenê tabî êndî rizkê xo o bîyo, a kî sare birne.

Kam goştê manga weno vano:

–Bawo no goştê manga şima nêno werdene.

Kulî goştê manga anê erzenê dêmarîye ser. Na cenike goştî bi nînê dana werdene. Goşt nînê rê weş o xo rê wenê. Neyse domanû werd. Seke manga vato henî kerd.

Na qayt kena ke ancîya domanî roc bi roc raver şonê. Dêmarîya domanû korek ju kî genimî kena têortê. Dewe de veyvê beno, vana:

–Ez naye-aye nizano ez bêrî kî şima nê kulî çînîtê we. Heba korekî cayê heba genimî kî cayê.

Domanî berbenê vanê:

–Ma nê genimî se têortê ra weçînîme?

Vana:

–Ez naye şima ra vana!

Çê ra vecîna domananê xo cena şona veyve.

Nê berbenê dîk êno veng dano vano:

–Şima xo rê rakuyê.

Dîk niklika xo dano piroo kulî çînenno we, genim hetê de korek hetê de. Êndî nêzdîyo ke veyve sawutmiş bo nê vanê:

–Ma şîme çale.

Şonê ke gîyemêde henên o, eyaqabî henênê ke. Şonê danê ya çêneke papuçû kena pay, layik kincû dano xo ra teknenê şonê veyve.

Teknenê şonê veyve, lacê paşay nînê vînenê nîya fekê xo yarkerde maneno. Lacê paşay vano:

–Nê domanê kamî yê? Nê nîyanenî çik ê?

Çêneke rindek a. Aşme ra vana mevecîye ez vecî, roc ra vana mevecîye ez vecî. Xizirî nesip kerdo.

Nîya veyvê kulî sawutmiş beno, Alik û Fatike manenê nîya kulî qaytê domanû kenê. Nêzdîyo ke şêrê, na çêneke remena ke qa bêro tersa ra geyîmê xo veco eyaqabîyê çêneke ju gûnenê waro. Gûnenê axwe ra.

Şodir ostorê lacê paşay nêşono axwe ser. Rey qayt kenê ke çiqayt kerê eyaqabîyêde henên teder der o ke. Vecenê anê. Lacê paşay emir keno, vano:

–Nê eyaqabî na sûke ra bifetelnê, no ame ra ninga kamcî çêneke, ez a çêneke cêno.

Nê cêne eyaqabîyê xo anê.

Na kî dêmarîya çêneke qayt kena ke ha yê kotê ortê miletî eyaqabî fetelnenê. Kenê ninge hela êno ninga kamcîye. Na ê domanû kena tendure sale nana domanû ser. Sale nana domanû ser çêna xo gezî dana dest, bena heyate vana:

–De hayde!

Lacê xo verê çêver de tîk kena.

Nê fetelînê ênê çê nînê, ayaqabî kenê ninga çêneke. Çêneke zor danê ci-nidanê ci nişono ninge. Meye vana:

–Ninga xo ke!

Êndî mêrik qayt keno nişono ninge vano:

–Îta ra kî derbaz bê!

Qayt keno dîk veng da va:

–U ulu uuu! Ali-Fatik tendur da.

Cenike vana:

–Kişê kişêêê!

Lacê paşay vano:

–Hela vindê!

Vindenê. Qayt kenê dîk henî vano şonê tendure kenê berz ke domanî tede der ê. Di domanî tede der ê domanû vecenê. Se eyaqabî kenê ninga çêneke êno ro ninga çêneke.

Çêneke vana:

–Heyan birayê mi mero ez nişonane.

Nê domanû cênê benê. Lacê paşay çêneke xo rê cêno. Domanî henî benê ke, çêneke bena sultane, layik bî paşa.

Miradê xo şa bî, Heq miradê şima bikero.*

*Na şanike Xinis ra Amoja Xase (Hasîye Akdenîz) tarîxê 05.02.2011î de, Taxa Gazîyî ya Îstanbulî de mi rê vate. Amoja Xase şeştî û şeş serrî ya. Amoja Xase hamnanî şona Xinis ver bi zimistanî êna Îstanbul leyê lajê xo. Nika leyê lajê xo de taxa Gazî de ciwiyena.

BEDRAN Û ZELÎXANE

Di biray benê namê ju Bedran beno, namê birayê bînî kî nêzo çik beno. Domanî cira qe nibenê. Nê di birawo ra qe domanî nibenê rocê vanê:

–Şîme zîyare ser.

Şonê zîyare ser. Şonê verê ju kemere de nîşenê ro. Uja kalek reseno ci vano:

–Zîyara şima na wa xo rê ayta tawaf bê.

Şonê a kemere ra tawaf benê. Kal ju saye dano ci vano:

–Letê saye juyê bêrê bide cenîyanê xo. Cenîya to rê layik beno, cenîya nê rê kî çêneke bena. Name layikî Bedran o, name çêneke Zelîxan a.

Nî gencî uja ra, zîyare ra tawaf benê teknenê ênê. Anê saye letê kenê danê Cenikanê xo. Hurdmînû ke hemîle manenê.

Hemîle manenê, doxum kenê ê ju layik o, ê ju çênek a. Name çêneke Zelîxana, name layikî Bedran o. Kenê beşikkertleme ke pey de bidê jumînî.

Ê beşikkertleme mendî. Pîyê Bedranî mireno. Pîyê ê mireno, layik feqîr beno. Pîyê Zelîxane zengîn o, layik tede nikeno. No Bedran çend serrî nê rê şuyantîne keno; se keno waştîya dê nidano ci. Ano waştîya dê dano waştena juyê bînî. Juyo bîn êno waştîya dê wazeno. Ne non gula Bedranî ra şono ne axwe şona.

Neysel zemanê maneno veyve êno. No layik xo rê destû keno xo ver ra. Non-monê veyvî danê.

Pîyê na çêneke kî Qulî Hecewê kîştî. Qulî Hecewê kîştî dişmenê jumîn ê. Lacê Qulî Hecewî waya xo ra vano:

–Zelîxana çêna dê bîya, ezî kî çêna dê rezîl kerî. Şo vajê “veyvê wo, bê hewze axwa xo xora ke” bixapne bicê bê!

Na tekkena şona vana:

–Heya, çîqa ke çend serrî koto ortê, gonî bi gonî nêna şutene. Ma veyve wo, Zelîxane beme, şonme hewze fetelînme. Ma de bêro.

Dawet kenê. Danê ci cênê şonê. Çêneke cêna şona. Na Zelîxane kincanê xo vecena, kuna hewze, waye xebere dana lacê Qulî Hecewê êno, kincanê çêneke ser o nîşeno ro.

Birayê çêneke kincû ser o nîşeno ro, Bedranî kî koka dare de xo do we. Bedranî xo koka dare de do we, çêneke qayt kena layik niurzeno ra çêneke şik kena ke Bedran uja ro vana:

–*Bedrano Bedrano, sekvanê serê devû, to çîma deng nakî, layê Qulî Hecewê ser çekê mi ranakî!*

Bedran vano:

–Na çi zana ez îta ro. Hela kamcî Bedran ra vana, kam o?

No sekvanê serê devû bîyo. Na qayt kena no fam nikeno rey-
na vana:

*–Bedrano pismano, Bedrano sekvanê serê devanû, to çima deng nakî
layê Qulî Hecewê ser çekê mi ranakî!*

No vano:

–Na mi ra vana.

No vazeno ra teknenê şono şimşêr erzeno layikî, layik reme-
no şono. No peyê xo keno tira vano:

–Çiqa beşikkertlema min a, çêna apê min a kî.

Pê xo keno tira na kincanê xo dana xo ra teknenê şonê.

Şona çê, veyve êno naye ser. Veyve êno naye ser, çêneke kî
êndî bîya aşiqê Bedranî.

Kincû danê çêneke ra, çêneke ustîne kena virana xo vana:

–Ez nêşona!

O mêriko ke çêneke wazeno qayt keno kulî goşt wenê, bul-
xur wenê ju teyna henî duşunmuş beno. Yan ronîştî yo xo rê
berbeno, vano:

–Yaw şorê ê mêrikî bîyarê vêşan o non cidê, têşan o bîyarê
axwe cidê. O qey uja henî berbeno?

Kam şono nêno. No bi xo şono. No bi xo şono vano:

–Bawo to çi ins a, çi cins a? Vêşan a bê non bure, têşan a bê
axwe bure. Veyve o, xenîmet o, kulî wenê ti qey niwena?

Vano:

–Ez niwena, derdê mi giran o.

No vano:

–Ê ma derdê xo qesê ke, belke ma derdê to derman kenme.

Vano:

–Derdê mi derman nibeno. Apê mi derman nikerdo to se kena?

Vano:

–Apê to kam o?

Vano:

–Îşte apê mi na wo. Na çêna apê min a, na beşikertlema min a. Vano “Pîyê min û apê mi pîya şîyê zîyare, nîya pîyê mi guno pira merdo. Ez xo rê şîyane dewû ver. Bîya feqîr, pî çêneke guretê de mêrde.

No mêrik uja duşunmuş beno, vano:

–Bê şîme nonê xo bure.

Ênê nonê xo wenê.

Badê xo rê vacî, Zelîxana to kenê aspar danê lacê apî, howt rocî û howt şewî mêrik veyve keno. Mêrik vano:

–A no hondê pere kî to rê, Heq miradê şîma bikero.

Mêrik veyve Bedran û Zelîxane keno. Ê şonê miradê xo şa benê. Heq miradê şîma kî bikero.*

*Na şanike kî Xînis ra Amoja Xase (Hasîye Akdeniz) tarîxê 05.02.2011î de, Taxa Gazîyî ya Îstanbult de mi rê vate.

PERÎHANE

Zemanê paşayê beno ju kî lacê xo beno. Layik zerrîya xo keno çêneke no şono çêneke wazeno êno vano:

–Lacê mi, mi şî çêneke waşte, roca veyvî birne, veyvê xo dest kemê.

Haşa, mayina pîyê çê çêneke bena, awur bena. Pîyê layikî vano:

–Cuyanîyê xo nêrî bo kî mi rê xebere buruşne, mayine bîye kî mi rê xebere buruşne.

Pîyayê şaneno ver. No lacê paşay vano:

–Nê pîyê mi qe mi ra na vate?

Şonê çêneke wazenê. Rocû birnenê. Nêzdîyê veyvî veyvê şono no vano:

–Ez bi xo qaytê na mayine kî nê qesê pîyê mi de qest esto.

Qey vano ke “Cuyanîyê xo nêrî bo kî mi rê xebere buruşne, mayine bîye kî mi rê xebere buruşne.”

Şonê veyve. Haşa mayîne doxum kena ke cuyanîya xo may a. Nê kî veyvê cênê ênê. Cênê ênê no vano:

–Ez bi xo şêrî virindîya pîyê xo hela ney qe nîya va?

Şono vano:

–Baba mayîne doxum kerdo, cuyanîya xo mayînen a.

Vano:

–Lacê mi bê vatena mi bike ma na çêneke yaçarnîme.

Vano:

–Baba to veyvê kerdo, nêmê raye wo ez se waştîya xo yaçarnî?

Vano:

–Nêna çê mi. Ez bi xo nibeno. Vano “Lacê mi, ha to rê veyvê to, waştîya to xo rê cêna şona kotî şo.”

Layik waştîya xo cêno çol û çolistan, verê veristan... Çi payîz, ha zimistan... Layik cêno şono. Layik cêno şono, qayt keno ke çî şêro hetê de, koşkê de du darîno we. Xo rê şono verê koşkî de beno pîya. Waştîya xo cêno şono zere. Şono zere çî şêro cayê çewres heramîya wo. Tabî cenike nizana no zano. Nî uja non-monê xo wenê. Cenike kuna ra no şimşêrê xo keno tûj pê çêverî de vindeno. Qayt keno na yê amay. Vanê:

–Tooo ma şome tever ra fetelîme, qismeta ma na wa zere de.

Qayt kenê ke na wo ame. Kamcî ame mêrikî sare da piro. Kamcî ame sare da piro. Mêrikî kulî kerdî çale. Cenike çîyê nêdî, no tekmeno êno zere vano:

–Ma rê çay serne.

Çay-mayê xo wenê, uja manenê. No xeznê-tefnê î lewend başayî kî nînê rê maneno.

Roca juyê na cenike qayt kena no layik zaf mirozino vana:

–Ti bi zerrîya xo zewejîya, to ez arda. Vana “ma to qey mirozin a? Ti bi rindekîna mi qayil nibîya, xizmeta mi qayil nibîya?”

Vano:

–Ne wule, ez lacê felan paşayî yane, eyla ma nîyanene bîye. Ma ju tu ya ju ez a na daîre de.

Vana:

–Ez fotografê xo to rê virazen, ti ke vecîya nêçîr, ti ke şîya kotî fotografê mi vece qaytê ci ke hedîrîya to bêro. Vana “fotografê mi kî axwe ra, vay ra muhafaze ke.”

Vano:

–Tamam

No tekmeno şono. Xo rê zemanê fetelîno, hînî beno-ano roca juye şono fekê axwe de nîşeno ro duşunmuş beno. Fotografê daye nîya veceno, kaleka xo de nano ro. Ruyê xo şuno qayt keno vay da fotograf ro berd. Berd aca, berd aca guret berd.

No şan de êno mirozin o na vana:

–To qey mirozin a?

Vano:

–Wule vay fotograf berd mi nidî. Kamta berd nêzo.

Vana:

–Meterse!

Nîşenê ro êndî roce ke mend dide mend, hîrê mend no fotograf vay berd û berd.

Ju mêrik hêga axwe dano qayt keno vayî fotograf ard lê hêgay.

No mêrik nê fotografi cêno. Tabî ê welatî de lacê qiralî beno nizewejîyo. No mêrik vano:

–Ez nî ci musnî lacê qiralî, lacê qiralî bêçike kesî ra nênano belkî xo rê şoro naye bîyaro.

Şono beno dano ci. Lacê qiralî vano:

–No to kotî ra ard?

Vano:

–Fîlan ca ra ard.

Vano:

–Ververê axwe şêrê hela şima raştê çinay benê.

Lelê wezîrê xo cêno şono. Şono qaytê fotografi keno ke çêneke kî ha wa tever ra robar kena. Qaytê daye keno eynî. Qe çiyê nivanê ênê çê. Roca bîne daasê asparanê xo cênê şonê. Na cenike şodir rew ra urzena ra ke dorme koşkî gureto. Nê di tenê, millet sixlet o.

Na cenike qe rocê hewn ra veng a merdê xo nêdo, heşar nikerdo. A roce veng a ci dana vana:

–Urze ra ma çay burîme, non burîme.

Vano:

–Perîhan, to qe roce veng a mi nêda, qe ewro veng a mi dana?

Vana:

–Ewro ez acîz bîyane urze ma pîya non burîme.

Urzenê ra pîya nonê xo wenê, çayê xo şimenê. Ostorê dê zên kerdo, şimşerê dê gureto. Vana:

–Nî poxê resm ra amê. Nika ênê dormê to.

No vejîno tever vano:

–Çik o?

Vanê:

–Ma amamî wayîra nê resmî.

Nê kunê ra têortê herp kenê. O weş maya xo ra bîyo. Î yê ke weş mendê goş cira kerdê, lew û pîrnîkê înan cira kerdê. Teknenê şonê.

Vano:

–Yaw se bîyo?

Vanê:

–Nizanme ju pîya koto ortê m,a ma nîya kerdme.

Lacê qiralî çîqa ke giranîya mîletî bena vazneno ra. Vazneno ra cêno şono.

Cenike roca bîne urzena ra, qayt kena ke a roce qatê amo, na raye di qat amo. Na anca non-monê mêrdê xo dana ci, qexwe-mexwe dana ci vaznena ra. Na ostore zên kena, kincanê camêrdû dana xo ra kuna orte. O hetê ju ra, na kî hetê ju ra danê pîro î yê ke mendê lewû, pîrnîkû kenê cira, paşepêkî nanê ro ostorû ra.

Lacê qiralî kî hêna çê xo der o.

Vano:

–Nayê amay, heral arda. Tayê ceyîzê daye pêgureto, paşepêkî nîştê ra ci ênê.

Ênê ke qe ne lew û pîrnîkî pîra yê ne ewk o. Vano:

–Se bîyo?

Vanê:

–Ewro di pîya yê. Di pîyawû ma nîya kerdme.

Uja ra ju pîrade kokime vejîna êna, vana:

–Çê şima meveşo! Şima hondê esker-mesker qir kerd. Ma şima xebere bidêne mi. Ma şima qey nîya kerd?

Lacê qiralî ra vana:

–Şo mi rê ju kup bîya.

Kup anê, tayê pelukû-melukû erzena binê cêna şona. Cena şona nêzdîyê koşkî çale kinena heff wele kena ser.

Moxirbê wo şona verê çêverî zar û zîbîye kena vana:

–Mi bicêrê zere.

Cenike vana:

–Mecê zere!

Mêrik vano:

–Cenike hondê eskerî çîyê bi ma nikerd ma tever ra menda hermet a, ma ra vana çi.

Cêno ano zere. Cêno ano zere mêrik vano “axwe” a remena, mêrik vano “geze” a remena, mêrik vano “çay” a remena.

Vano:

–Cenike juyade anene verê destê ma de bo, qaytê çiqa rind a, hedirîya ma kî êna.

Vana:

–Nê nê, wa şêro! Vana “wa şêro a xo rê, karê xo ma kenme.”

Vano:

–Ma ma ra vana çi kal a. Barîyê non ma de wena.

Na Cenike çê dînû de aşme-di aşmî manena. No mêrik anca aciz beno vano:

–Cenike ez vejîn tever, şon fetelînane. Axwe xora ke kincanê xo buşe, mi rê kî axwe serne ez şan ra ên.

Mêrik tekmeno şono. Na pîreke nata-bota şona-êna vana:

–Xanim xanim hala bê! Vana “bê mi kupê zernû dî”

Vana:

–Kotî yo?

Vana:

–Nanik o!

Na se bena çewt na dale dana piro kena kup ro cêna şona.
Şona.

Xebere danê lacê qiralî vanê ke:

–Na wa pîre cenike arda.

Çêneke benê, çêneke kuna ju oda fîncana zehîrî cêna xo dest vana:

–Xafta ju ver va mi bêro ez nî weno! Ez na oda de manen.

Mêrik şan de êno çê ke çî bêro çêver yakerde yo, ley tever ra wo, ne kes o ne kus o. Mêrik dano ortê çimanê xo ro vano:

–Cenike va mi înam nikerd. Vano “wule pîre cenike berde

A şewe nê rê bena des şewî. Şodir urzeno ra xo başqê pîşeno têra, beno aspar tekmeno şono. Şono ke şuyane êno na het, xo erzeno we kay keno, şona a hetê xo erzeno we kay keno.

Vano:

–Lo lo to xêx a, baqil a?

Vano:

–Dê bota şo, sîktîr bê! Vano “lacê qiralê ma nizewejîno, ewro çêneke arda veyvê dê wo. O kî vano çik o?”

Şono lê golikwanî kî henî, şono lê gowançî henî...

Vano:

–Bawo se bîyo?

Vano:

–Nîya nîya...

No vano:

–Ez se bikerî se mekerî, kesî nas nikeno, welat xerib o. Vano “ez ostorê xo verdano ra, şî verê çêverê kam de ke vinet beno meymanê dê.”

Xo rê ostorê xo cêno verdano ra, ostor şono verê çêverê ju pîreke. Şono vano:

–Daka pîreke mi meyman nikena?

Vana:

–Bexê mi şo! Sarê mi zere der o qena mi tever ra wa, qena mi zere der a sarê mi tever ra wo. Ez xo ca nikeno, to kotî ca kî?

Vano:

–Daka pîreke to rê di zernî emşo mi ca ke.

Vana:

–Cayê to kî cayê ostorê to kî çimanê mi ser!

Ana kena zere, kena meyman mêrikî. Mêrik vano:

–Daka pîreke no çi veyve wo?

Vana:

–Bawo ez çi to ra vacî, xeylê pîyay qir kerdî. Vana “A kî sergîştâ yanî hona destanê mi ver de musa.” Vana “Şîye cenike arde, hona veyve nikerdo, çêneke îzne nêda qe kesî de qesê nikena.”

A roce maneno roca bîne lew nano dest ra vano:

–Ez lacê to, to kî maya mi. Cenika min a, mi seke to rê qesê

kerd nîya nîya, na virindîya mi de bîya. Vano "ewro kî to se ma resnena jumînî?"

Vana:

—Qe qesê meke. Ez şîma resneno jumînî. Ez na wa şona lêwê lacê qiralî.

Şona vana: “

—Yaw se bîyo şîma nîya şodir urzenê ra şonê verê çêverî kunê quyruş, Cenike çêver yanikena. Hela vinderê kulî zere kuyê ez zî ên.”

Şona tase eskîjanê xo cêna êna.

Lacê qiralî vano:

—Çikê cenike to de esto?

Vano:

—Îştanê daye na wo bêçika mi de, ê mi kî bêçika daye der o, namê daye ser a wo.

Na eskîjanê xo kena tase, îştanê çêneke kena binê cêna şona. Şona ortê miletî. Lacê qiralî yo tabî kerdo yasax vano:

—Pîre şêro! Pîre şêro!

Pîre şona. Pîre şona vana:

—Daye mi rê çêver yake!

Vana:

—Siktîr bê kopega hamîşe! A bîne ez arda xo ra, hela ti sarê mi se kena!

Vana:

—Ti a axîna ke pê nalena ti a axîne kena ju destê mi bero. Ana tase bicê bes o, na tasa eskîja.

Çêneke tase cêna.

Xebere danê lacê qiralî vanê:

–Wule tase gurete zere.

Keyf kenê, eşq kenê. Çêneke cêna ruyê xo dana ya qayt kena ke îştanê daye wo têde. Pîreke cêna zere. Pîreke cêna zere vana:

–Se keno, kotî yo?

Vana:

–Çê mi der o.

Vana:

–Ma se ma resnena jumînî, to ma se kena, ortê na sûke ra ma se bena?

Vana:

–Se bena? Şo cira, lacê nî qiralî ra vacê “Meşte Kanîya Qîzû ser o, mi rê des çênû dûşê mi ra bîyaro pêser. Dewe de kî camêrd û cenî kulî yasax zere de bê. Ma şome hînî ser, ma şome gezme ênîme veyvê min û to bibo.”

Cenike vana:

–Ti mêrdê mi ra kî vace “ostor bicêro îni ser o vindero. Ez ke amane, hama ma beme aspar şonme. Heyan î bêrê ma raye vecenîme.

Tabî no kî çend rocî yo qîsavete der o, ranikuno. Şodir şono îni ser o vindeno. Na kî lacê qiral ra vana, lacê qiralî şodir miletî dano yasax kerdenê. Des çênû dûşê daye ra dano arê, teknenê şonê Kanîya Qîzû ser.

No kî vindeno heyan nî şî. Qayt keno ju keçel uca ro fetelîno. Ju keçel uja ro xo rê fetelîno. No vano:

–Bawo bawo, a nê ostorû pêbicê ez tayê sarê xo nano ro. Kam ame venga mi de.

Hama no keçel ostorû cêno xo rê nîya vindeno. O kî şono hewno şîrin.

Çênekî se şonê cenîya dê vana:

–Aspar bê!

Keçel hama beno âspar, na kî bena aspar şonê.

Nê, de naca de haca teknenê şonê. Cenike qayt kena ne qesê keno ne kî henî. Na rey vana:

–Bawo bawo kam a ti, çik a? Ti çi ins a, çi cins a?

Vano:

–Wule nêzano, ju nîya mêrikêde efendî ame ostorî day ra mi dest, kewt ra.

Vana:

–Ma to qey venga mi nêda?

Vano:

–To ke va “aspar bê” terso ra fekê mi kîlit bî, ez bîyane aspar.

Vana:

–Bîrame bîrame, qederê min o, sujê min o.

Tayê ke şonê raştê gemîcî benê. Gemîcî vano:

–Na Cenika nîyanene, no keçel! Vano “Ma nê keçelî berzîme denîz.”

Cenike vana:

–Şima nê ra vanê çi? Yaw qey nê erzenê denîz, di quruşû ci de xo rê şêro. Ez ê şima, şima kî ê mi.

Hîrê pîya yê. Di quruşî anê danê ci teknenê şonê. Gemîcî qayt keno ke cenike ser a dedî-qudî yo. O vano “mi rê”, o vano “mi rê...”

Cenike vana:

–Yaw qey şima danê pero? Gemîye-ju rê, a nê ostorî ne perey ju rê, ezî kî ju rê.

O ju cenike cêno şono, o ju gemîye cêno, o bînî kî ostorû teba heqbê zernû.

Nê tayê ca şonê beno şewe. Şewe kuna ser, na cenike xo rê sarê xo nana ra qorê gemîcî ser şona hewn. Şona hewn no vano:

–Na zaf zengîn a. Nika pistinê-mistinê naye pirê perûn ê.

Destê xo keno verê mîya daye kesik veceno, di-hîrê zernî kesik der ê. O kaleka xo de na ro vano:

–Ez reyna say kerî.

Seke sayî keno xapxapok dano piro kesikî beno. No kuno ra dime remeno şono.

Na wurzena ra ke mêrik çîn o. Na dest kena verê pîştta xo vana:

–Kutik oxlu seba ê di-hîrê zernû ez ko ra verda.

Teknena şona qayt kena ke hoke-hoke êna ke şuyane wo, malî çirayneno. Şona tê vejîna. Şuyanê qaytê ci keno cenikade henên a ke axwe-vare tivanê kerdê têortê.

Na vana:

–Bîya pesê sare bibirne hondê perê to rê. Pesê sare bibirne ma goştê xo burîme. Vana “Verê daye bide mi ez xo rê ti kî xo rê.”

Mêrik ano pese sare birneno, pîya goştê xo powzenê, goştê xo

wenê. Verê pese dano naye. Na porê xo xo rê kulî kena binê, verî oncane sarê xo. Bena keçelok.

Na şodir vazena ra şona ju şehêr de vecîna. Qayt kena ke çi qayt kero millet kulî remeno, kulî bîyo top na pers kena vana:

–Se bîyo?

Vanê:

–Ewro cenîya paşay merda. Teyrê paşay verdanê ra sarê kam ra nîşt, danê paşay.

Na şona millet dano naye ra naye benê kenê gome. Benê kenê gome çêver ser o kilit kenê vanê ke:

–No keçel kotî ra amo koto ortê ma?

Nê teyr verdanê ra fetelîno, fetelîno, fetelîno cayê niverdano şono locine ra sarê Perîhane ra nano ro.

Tayînê vanê “yalniş” tayînê vanê “yaw nibeno! No keçel se beno?”

Vanê:

–Reyna raverderê.

Hîrê rey verdanê ra şono sarê Perîhane ra nano ro.

Vanê:

–Qederê ma de na wa, sultana ma na wa. Heqî na kerda nesip gureta arda.

Tabî cenike keçel nîya cenike henên a ke. Cênê anê lacê paşay naye cêno. Lewê de manena.

Na roce şona hînî virazena, fotografê xo hînî ra virazena, tase pa darde kena, bekçî şanena ver vana:

–Kamî axwe werde kesreta xo ante we bicêrê zerê, berzê hepis.

Raver mêrdê naye êno axwe weno, kesreta xo anceno. Cênê kenê zere. O ra dime lacê qiralî axwe şimeno, kesreta xo anceno cênê kenê zere. Î keçelî werde, kesreta xo onte we benê kenê hepis. Na raye kî gemîcî, o kî henî. Çar tenê benê tam.

Xebere danê ci vanê ke:

–Îşte ma çar tenê guretê. Çar tenê guretê meşte mahkemê dînan û, naye guretî ardî.

Nînê ana lewê qiralî de dana ronîştêne, na vana:

–Yanî ez waya to, ti birayê mi. Ju qewlê mi esto. No qewlê mi bêro ca ez hona to cêno. Vana ke: “Ez îfadê nînê cêna hona ê to cêno. Heyan ke îfadê nînê nicêrî veyvê min û to nibeno.”

Raverî îfadeyê î lacê qiralî cêna vana:

–Qey axwe werde qaytê resme kerd?

O kî vano:

–Ez çi şima ra wedarî çi Heqî ra wedarî. Vano ke “talde-pelde Heqî ra çîn o. Îşte cenike, mi nîya hondê esker qir kerd. Cenike mi arde, cenike kî mi qe qarşê ci nikerd.

Î va ke:

–Hondê şewû çê to de mende, lewê şima de mende?

Va ke:

–Doşega peyxamber ser o ma û waya min a. Destê mi ninîştto destê a cenike ra.

Vana ke:

–Î xelatlamiş kerê şêro.

Na raye kî Keçelî anê, vana:

–Keçel, ma to qey axwe werde qaytê resme kerd?

Vano ke:

–Nizanane, gencê mi ra va ke “nî ostorû bicê îta vinde.” Dime ra cenike ame va “aspar be!” fekê mi bî kilît nitawro çîyê vacî, hama bîyane aspar, ma şîme. Ma şîme raştê gemîcî bîme. Gemîcî ard ke mi berze axwe cenike niverda mi berze axwe. Di-hîrê qurîşî kî day mi, ez verda ra. Mi ca verde ez şîyane. Ayn îşte no resm şîbî ra resmê daye coka mi qaytê ci kerd.

Na vana:

–Pîya şîma raye ra şî, nika to paç kerda?

Vano:

–Doşega peyxamberî ser o ma û waya min a.

Na raye kî gemîcî ra vana, gemîcî kî vano:

–Ma nîya gurete, jumînî de nîya pare kerde. Vano “Pireyê mi rê gemîye kote, ju rê zernî û ostorî kotî mi kî cenike gurete. Mi destê xo kerd verê mîye, di-hîrê perê tede bî. Mi perê xo guretî cenike caverde.

Vana:

–Ma to sarê xo, to destê xo nika kerdo tira, to paç kerda.

Vano:

–Doşega peyxamberî ser o ma û waya min a. Ez bîlîya perû koto.

Nê kulî verday ra teknît şî. Na raye kî ame lê merdê xo va:

–To qe ewk kerd?

Vano:

–Cenîya min a coka.

Na vana ke:

–Wule ez cenîya tu ya. Mi xo kerdo keçel amane lewê nî

mêrikî. Nî mêrikî de vejîyane. Mêrik kî pî û birayê min o.
Êndî tu yê dê jumînî safî kerê.

Mêrik kî mêrdê naye ra vano:

–Doşega peyxamberî ser o ma û waya min a. Vano “Madem to hondê axaret dîyo, to hondê zahmet werdo, pîyê xo caverdo, ayla xo caverda, to na cenike gurete, na cenike qîsmeta tu ya.

Cenike dano ci vano:

–Heq miradê to bikero.

Mêrik ano cenîya merikî dano ci, î şî miradê xo şa bî, Heq miradê şima bikero.*

*Na şanike kî Xînis ra Amoja Xase (Hastye Akdentz) tarbê 05.02.2011î de, Taxa Gazîyî ya İstanbulî de mi rê vate.

SÎNEM PAŞA

Sînem paşa beno, ju kî cenîya xo. Namê cenîya xo Gul a.
No Sînem paşa cenîya xo Gule ra zaf hes keno.

Ostorê xo benê. No kulînê ra zêde cew cêno, kulînê ra zêde si-
mer cêno. Ostorê nê nîya tadînê, vano:

—Eceba filan paşa, nêmi mi cew nicêno ez honde cêno, no
ostorê dê qey nîya rê qey ê mi nîya zayif ê.

No zaf êndî êno-şono çarê nivînenno.

To nivana Gule moreka hewnî erzena goş, her şewa ostorû
bena qefelnena.

Şodir vano:

—Gulê, qut bîya bide kergû.

Vana:

–Sînem Paşa, qet to ser ra camêrd û oxlan beno. Vana “dîk ortê kergû der o nemehrem o. Camêrd to ser o leçega mi nivîneno.”

Vano:

–Qut berê bide kergû!

Vana:

–Ez nişona! Vana “Dîk tede der o nemehrem o.”

Nişona, no kî pê nişikîno.

Gule he' ro' Sînem Paşay kena hewn, moreka hewnî erzena goşê Sînem Paşay, çiftê ostorû ancena, cêna şona. Qotî ra girê dana, şona ortê çewres heban, wena-şimena, keyf û refê xo de der a, şodir êna moreke goşê Sînem Paşay ra vecena. Xeylê zeman nîya şono. Rocê Sînem Paşa raştê şuyanêde zaf şithelalî beno. Ano lewê xo de keno xulam vano:

–Lo ti bi Heqî kena ke ti çi vînena, se kena ti mi rê qesê bike. Dêrdê nê ostoranê mi çik o?

No layik qaytê ostorû keno, roce-dide qayt keno ke na wa Gule ame va:

–Ostorû bonce, ju to aspar be ju ez.

Nê benê aspar teknenê şonê.

No şuyane ostorû girê dano dime şono. Şono ke çi şêro, şîye ju mixara ortê çewres heramî. Wena-şimena qaytê keyf û refê xo kena. Desta şodir benê aspar teknenê ênê çê. Gule şona moreke goşê Sînem Paşayî ra vecena.

Roca bîne şuyane Sînem Paşay ra vano:

–Paşa to de çîyê qesê kirîne?

Sînem paşa vano:

–Qesê ke.

Vano:

–Kincanê xo bide mi, ê mi kî xo ra de cenîya to wa û maya mi. Vano “to ke cila şayîne ez ên kuna cile, ti bê kincanê mi xora de, bê ortê ostorû de vinde.

No kincanê şuyanî daño xora êno ortê ostorû de vindeno. Na êna verê çêverî vana:

–Ostorû boncê!

No ostorû anceno, ano benê aspar şonê. Teknenê şonê. Na manena desta şodirî.

Roca bîne kî henî. No Sînem Paşa êndî derdê xo museno. Derdê xo êndî museno, roca bîne moreka hewnî cêno erzeno goşê Gule, Gule keno hewn tekneno şono. Şono ke ha yê wenê-şimenê, kulî serxoş ê. Kotê ra têortê vanê:

–Nika Gule êna.

No şono kuno ortê kulîne şimşêr keno, sarê lewend başîyê pîlî keno ci ra, cêno ano dolab de nano ro. Dolab de nano ro, Gule a şewe nişona. Şewa bîne şona. Şona ke çi şero kulî leş ê. Sarê lewend başî pîlî çîn o.

Na êna çê dolabê ke sipî yê kulî kerdê sîya.

No vano:

–Gulê xêr a?

Vana:

–Xêr a. Ez ewro nîya kenane.

Mirozin a. No tayê nîşeno ro, maneno vano:

–Gulê ane kilîdî bice î dolabî ra pakete vece bide mi.

Na se kilît cêna eke dolabî yakero paketa tutinî ci do sarê le-

QOTO

Ju mêrik beno ju kî lacê xo beno. Namê layikî Qoto beno.
Rocê pî lacê xo ra vano:

–Lacê mi, ma hêga biramîme.

Vano:

–Heya biramîme.

Hêgayê xo ramenê.

Hêga beno kewe, hêgay çînenê.

Mêrik vano:

–Lacê mi palû meşte bicê şo hêga, ezî kî şona falan ca.

Layik teknenno şono vano:

–Gerê ez nî hêgay bîçînî, reyna boncî, reyna cunkirî, reyna
vay dî. Wule ez nî hêgay veşneno.

–Mêrikî mi ra va “to xo oznena zinar, zinar êno” Tersa ra mi xo nilewno zinar êno mi ser.

Qoto uja ra male xo cêno şono.

Şono cayê cênika juyê ke henî berbena, henî berbena ke xo kîşto. No vano ke:

–Dayê dayê to qey berbena?

Vana:

–Ma vanê “Çê pîyê mi guno piro kulî merdê”

Vano:

–Ez na wo çê pîyê to ra ênane. Pîyê to kî, birayê to kî, kulî weş ê.

Heqet merdê. Bon guno piro kulî merdê.

Vana:

–Ez merdê xo beklê keno. Vana “nîyame ke ez şêrî”

Vano:

–Kulî weş ê, sade vato “zernê xo filan ca der ê, î zernû biruşno ma xo rê qurbanû keme.

Zernanê merikû cêno şono. Mêrdê êno ke cenîya xo bêro vano:

–Cenike ma şîme.

Cenike lew nana dest ra vana:

–Şikir ke çê pîyê mi weş ê. Vana “mi zernî kî rişnay.”

Vano ke:

–To zernî day kamî rişnay?

Vana:

–Ju mêrik ame nîya nîya va.

Vano:

–Tow zernî şî.

Xebere danê pîyê dê vanê:

–Lacê to ame ostore ke arda. Vanê “heqbê zernî ardê”, Vanê “bire mal ardo, citê gay ardê. Hêgayê to ver a hînî ardo ke!”

Anê gomê kenê tal malî kenê ci.

Tabî wayîrê î malî pêhesno, wayîrê gawû pêhesîno, wayîrê ostore pêhesîno kulî şonê çê mêrikî.

Ano ci rê di pesû sare birneno, non dano kulî nê. Cilanê temîzû finê ra vano:

–Qaytê şima cilanê mi de kunê ra ju mîze cilanê ma verdo, ju ewk bo sarê şima dame piro.

Tabî pesû kî sare birneno –haşa to ra– sileverê kulî çê de nano ro. Non-goşt dono miletî, milet qesê keno, şonê hewn ra. No hondê sileverê binê ju de nano ro, hondê sileverê binê ju de nano ro.

Şodir o ju destê xo nano xo ra vano:

–Lê lo mi cile kerda pîs!

O bîn vano “mi kerd” o bîn vano” mi kerd” o ju vano:

–Lawo şorê sarê ma danê piro!

Hama çarixanê xo nicênê remenê. Mal-dawarê dewe kî kulî maneno dê rê. Dê ra kî vanê Qoto.*

*Na şanike kî Xinis ra Armoja Xase (Hasîye Akdenîz) tarîxê 05.02.2011î de, Taxa Gazîyî ya İstanbulî de mi rê vate.

Vano:

–Wule lacê mi qayîl nîyo ez dunya roşne bivînî. Lacê mi ni-wazeno ez bibî weş. Vano “Lacê mi berê ko de bikişê, mi rê pirenê dê gonî kerê bîyarê.”

Maye kî a şewe ranikuna berbena şona vana:

–Lacê mi bê lewê mi de roşîye, ez to rê weseta xo kena. Zernû dana, pere dana wezîri berê to ko de raverde. Ju kerge sare bibirnê pirenê to gonî kerê bîyarê bidê ci. Vana “Lacê mi ti şona, ez to rê ketû powcen, ju kerge, ju qaze, ju çuluxe sare birnen. Pîyawo ke to tede bena heval, î ke parîyo girs verê xo de na ro qij verê to de na ro î hevalî terke. Pîyawo ke parîyo girs da to qij verê xo de na ro î pîyay de heval be. Weseta mi to rê na wa.”

Nî layikî cênê benê ko. Layik benê ko, uja kerge sare birnenê pirenê layikî kenê gonîye, layik verdanê ra. Piren anê danê pî. Layik tekmeno şono. Xeylê ca ke şono ju raştê ci beno. Selam dano vano:

–To şona kotî?

Vano:

–Ez şona şehêr.

Xeylê pîya şonê vêşan nişenê ro. Layikî raver kerge vezeno na ro. Qayt keno mêrikî ju qor cira kerd verê lacê paşay de na ro, o bîn verê xo de na ro werd.

Vurzenê ra mêrik vano:

–Nê nê bira to nika şona kotî?

No vano:

–Ez şona şehêr.

Vano:

–Ez nêşona şehêr, ez şonane felan ca.

Uja vano:

–Ma jumîn ra visîme.

Visînê.

Şono raştê hevalêde bînî beno. Tayê ca şonê no qaza xo nano ro. Î kî qaze verê xo de ne ro parîyo şenik verê dê de na ro.

Vano:

–Bira to şona kotî?

No kî vano:

–Ez şona şehêr.

Vano:

–Ez nêşona şehêr ez şona cayo bîn.

Uja î kî jumîn ra visînê.

Na raye kî tekmeno şono raştê hevalêde bînî beno. Şonê ju hînî ser o anca benê vêşan nişenê ro. Uja çuluxa xo veceno, no hevalê dê cêno parî yo girsî verê lacê paşay de nano ro.

No vano:

–Maya mi, mi rê wesete kerda. Ez gerê weseta maya xo teqîp kî. Vano “Bira ma şonmê qewlê merdê verî yo, ti kota îş ez nikota îş, ez kota îş ti nikota îş gerê qezancê xo çikê bî, anme zê birawû nê hînî ser ro jumîn de pare kenme.”

Jumîn de qewel kenê teknenê şonê.

No lacê paşay nixebetîno, o mêrik xebetîno. Pere nê esto ê lacê paşay çîn o. Lacê paşay rocê vazeno ra qayt keno millet kulî şono yazmiş beno. Vano:

–No çik o nîya yazmiş benê?

No şono. No kî yazmiş beno êno hevalê xo ra vano:

–Bira ez ewro şîyane kulî yazmiş bîyêne, ezî kî yazmiş bîyane.

–Luye kewte ra sûye, kirê heşî kewt fek û falîye. Çi name de weş.

Tabî sono weşîya heşî. Heş xo verdano ra beno nerm.

Vana:

–Awreş dim dewreş. Çi name de pîs.

Awreşî wenê. Nafa kî vana.

–Verg dimê derg. Çi name de pîs.

Tabî vergî kî wenê.

Vana:

–Kuze darde tize. Çi name de pîs.

Neysel kuzî ke wenê. Nî manenê teyna.

Rocê heş na hetê zinarî ra cêreno ra sono. Tabî a olayi ra dime, kuzu-muze werdene ra dime. Luye hetê ser der a. Luye jî kemere gir kena ke heşî bikiso. Kemere gir kena heş ra do heşî bikiso, heş terso ra remeno, çûreke çarç keno, verdano ra, ore-no. Tabî jîbîn ra kunê durî. Luye tabî eke heş dest ra yaxê xo xelesneno ra remena sona.

Rocê heş luye pêceno. Luye qayt kena xilasa xo çîn a. Heş vano:

–Waka luye, êno to vîrî zemanê to jî kemere gir kerde şenik mend ez bimirî.

Vana:

–E bira heş mi xo rê lex kerd.

Vano:

–Hela bê ma şîme qaytê uşkay ke, mi çixa çuruke kerda tersa ra.

Tabî o are de qesê kenê luye çiyê erzena fekê xo wena. Jî kerge dewe de sare birna şîya cîgerê kerge xo rê ardê îna wena.

Heş vano:

—Lê waye, to çik o wena?

Vana:

—Yaw bira heş çimê xo wena.

Vano:

—Weş o?

Vana:

—Zaf weş o.

Vano:

—Jî ke çimê mi veje ez burî.

Tabî çime heşî vejena erzena fekê xo, pişqule hard ra cêna erzena fekê heşî.

Heş vano:

—Ne waye no çîqa tal o?

Vana:

—Yaw bira heş çimê payîzî yo coka.

Neyse ancîya êno vîr ke heş aye kişeno. Reyna çiyê erzena fekê xo heş vano:

—Ne waye, to çik o wena?

Na vana:

—Çime xu yê bînî kî wena.

Vano:

—Çime min ê bînî kî veje.

Çime heşî bînî kî vejena erzena fekê xo wena. Luye heşar a, pişqule erzena fekê heşî. Tabî heş bî kor şî serheb.

Heş vano:

–Waya luye, ez nika se sono? Çimê mi to vetî, mi çimê xo werdî.

Vana:

–Bira heş, qa ma hevalê jîmîn me, cawo duz ra ke ma şîme ez to ra vano “lorda-lord” yanî bireme, cawo ke zinar bî, çetin bî, engobelî bî ez vano “meşa-meş” yanî normal o.

Neyse kunê bi cayêde duz. Heşî ra vana:

–Bira heş, lorda-lord!

Heş remeno. Tabî ca duz o. Qayt keno tamam, guvene xo bi luye êno.

Tabî kuna cayêde çetin, hînên ke luye vana:

–Bira heş, îtkâ tewr serheb duz o.

Heş remeno, zinar ra pereno, sono cêr, gûneno hard ra qena xo tîk manena, hewa ra nîya bena ya. Tabî ardo fasale.

Luye êna vana:

–Bira heş kotî burî, kotî meburî?

Vano:

–Waka luye fekê qene bure.

Na se serê xo kena qena heşî, heş ser a qena xo ano pêser luye xenekneno.*

* Na şanike Xînis ra Tahîr Akdenîzî tarîxê 26.10.2010î de, Hadimkoy de Karxane de mi rê vate. Tahîr mektebo miyanên (ortaokul) ra mezun o. Tahîr Akdenîz hîris û çar serrî yo, zewajiyaye yo û wayîrê di doman o. Des û çar serrî naye ra ver seba xebatî amo İstanbul. Taxa Gazîyî ya İstanbulî de ciwîyayîno. Nika yew fabrîka tekstîlî de karê tekstîlî de xebetîno.

PEP Û KEKÎ

Beno nibeno jî waye bena jî birayê xo beno. Tabî nê hurdmîna kî bêpî û bêmaye bîyê, yetîm bîyê yanî. Tabî analixa dînê cira hes nîkena. Zaf uzmuş kena, zaf vêsan verdana, bênon verdana, zaf feqîr verdana.

Rocê analixa dînû tûrik dana ci vana:

–Sorê ma rê kengerû bîyarê!

Binê tûrikî dirayî bîyo. Binê tûrikî dirayê beno tabî waya layikî layik ra pîl bîya. Waye tayina pîl bîya bira qij bîyo. Tûrik do birayê xo dest, kengerû kî waya dê kena top. Tabî kengerû kena top dana birayê xo o kî keno zerê tûrikî.

Tayê danê arê birayê daye vano:

–Abla jî kenger bide mi ez burî.

Jî kenger kena pa dana birayê xo. Jî kenger dana ci o **wo ke** kerdo pa î kengerî teyna wena.

Tabî tayê kengerû danê arê layik keno zerê turikî. Binê tûrikî diraye yo, kulî gûnenê wara. Waya dî îndî nêzdîyo ke sorê çê vana:

–Hela î tûrikî bide mi ma çîqa kerdê top?

Qaytê ci kena ke qe jîkek tede çîn o. Birayê xo ra zaf hêrs

bena, kuna. Tabî layik doman beno, xo tam îfade kî nikenovano vano:

–Abla jîkek o ke to do mi, mi o kenger werdo, mi başqê niwerdo.

Înam nikenena. Birayê xo kuna vana:

–To zurû kena. Vana “ez zerê to qilaşnena ya qaytê zerê to kena, to çend tenê werdê kulî bellî yo.

Tabî birayê xo sale ser a meridnena ra, verê dê kena ya ke jî kengeroke aye do ci o teyna esto pîzê de. Jî kengeroke werdo hêna pîzê dî der o, başqa kengerî niwerdê.

Tabî eke waya dî vînena, zaf uzulmuş bena, henî uzulmûş bena ke hebetanê î jan ra vana:

–Heqo mi çuçike ke, ez dewamli vajî, “pepo-keko, pepo-keko”

Heq keno çuçike, bena çuçike kuna ra çola.

Vanê ke waxto ke beno anman, waxtê kengerû ke yeno, kengerî ke tam resenê o waxt vengê pepî tam beno erîşte. Yane o waxt vengê aye ra her çî fam beno. Vana:

“Pepo keko
kam kîşt
mi kîşt
kam şut
mi şut
kam dard we
mi dard we
pepo keko
pepo keko”

Waxtê kengerû ke verêno, beno vera payîzî, vengê pepûgî kuno, yanî êndî fam nibeno.*

* Na şanike reyna Xînis ra Tahîr Akdenîzî tarîxê 26.10.2010f de, Hadimkoy de karxane de mi rê vate.

CENIKA KOKIME

Jî cenika kokime bena, çê de tikûteyna wa xo rê. Rozê hardê xo qedînê vana:

–Ez se bikî, se bikî, se bikî?

Duşunmuş bena vana:

–En îyîsî ez xo rê manika xo pirê kemerû kî, bêrî are, pê areycî bixapnî xo rê tayê hardû cira bijî.

Neyse manika xo kena pirê kemerû bena areyî. Hebê xo verdana zerê areyî mêrikî. Mêrik vano:

–Vinde! To bi xo çira verdana ci?

A kî vana:

–Pepooo! Areyê to hardê mi kulî kerdî kemer, hardanê mi bide!

Bena gonî mêrik ra hardanê xo cêna. Jî manike hardanê xo cêna sona.

Sona jî çê mêmantî. Kuna tarî, kuna çê mêmantî vana ke:

—Ez îta mêmantî manena jî şewe.

Mêrikû vanê:

—Tamam vinde. O zaman hardanê xo bîya ca çîn o, ma xo rê benme axore de ronme.

A kî vana:

—Ma gayê sima ke ardê mi werdî, o waxt ez gayê sima sima ra cên.

Mêrikû kî vanê:

—Nê nê! Gayê ma hardanê to çira weno, bîyo xêx?

A kî vana:

—Nê gayê sima hardanê mi weno.

Neyse mêrikû san de kunê ra, na sona hardû verdana de, tayê kena pîrnostê gayî ra, tayê kena qoçanê gayî ra. Sodir mêrikû vazenê ra ke ga şîyo manike goç kerda, hardî-mardî werde, verde de.

Neyse mêrikû gayê naye danê ci. Na xo rê cêna sona.

Sona jî çê bînî mêmantî. Vana:

—Ez eşmo îta mêmantî de vînden?

Mêrikû kî vanê:

—Tamam, vinde xo rê.

Vana:

—Ama veyva sima gayê mi sare birnena. Veyva sima ke gayê mi sare bibirno veyva sima sima ra cêna qaytê!

Ê kî vanê:

–Tamam, qa veyva ma nibîya xêx gayê to sare birnena.

Beno san, beno tarî mêrikû kunê ra, na urzena ra sona gayê xo sare birnena, helikanê gayê xo kena cira, ana kena binê banişna veyve, kardîya xo kî kena cebê veyve.

Sodir mêrikû vazenê ra ke pepoo, gonî-gonaşî ya, helikî ha yê binê banişna veyve de. A veyve xo cêna.

Sona sona sona çol ra rastê jî şîyanê êna. Vana ke:

–To mi rê di mênû sare bibirne, ayta mi rê powje ez a na veyve dana to.

Şîyane vano:

–Pepooo! Ma ez to rê jî-di mênû nê, des mênû sare bibirni powjî.

Çunke çêneke zaf rindek a. Neyse ci rê mênanê daye sare birneno, powjeno dano ci.

Na vana:

–Ama ez jî çîyê bîn to ra wazen.

Vano:

–De vase, ê kî vase!

Vana.

–A bulura xo kî dana mi?

O vano:

–Tamam, bulura xo kî dana to.

Neyse mênanê xo wena, bulura xo cêna sona sona dîyarê jî kemerî vana ke:

–Mi kemerî day hardî guretî, hardî day ga guret, ga da veyve gurete, veyve de bulure gurete, bulure kî vana “dût-dût”

Cor de bulure erzena cêr, teknena sona çê xo.*

* Na estanike Xînis ra Erhan Şahîni 26.10.2010î de Hadimkoy de Karxane de mi rê vate. Erhan Şahîni mektebo mîyanên (ortaokul) qedino û dima ra wendiş ca verdo. Erhan Şahîni vîst û yew (ju) serrî yo, zewajîyaye yo û wayîrê yew çênek o. New serrî naye ra ver seba xebate amo bi İstanbul. Nika Yew fabrikaya tekstîli de gurîno û İstanbul Allbeykoyî de ciwtyeno.

DI BIRAYÎ

Jî cenike bena, di lazê xo benê. Jî kî merge bena. Nê rozê ênê ke xo rê axwe ra derbaz bibê, şorê merge tezekû arê derê, tabi uca jî axwe bena. Axwe bena zêde domanû cêna sona.

Didmine ke axwe bena, na cenike dima remena remena kenanikena nişkîna pêco. Axwe domanû cêna bena. Axwe layikê jîkekî bena lewê areyî. Arcî kî sono qayt beno layik ha wo zerê axwe de, xo erzeno ci layikî zerê axwe ra vezeno. Beno xo rê qaytê ci keno.

O bînî kî axwe bena bena bena jî gawançî xo rê vînenno. Dawar ano axwe dano, fekê axwe de gawançî layikî vînenno.

Gawançî qaytê ê layikî beno, arcî kî qaytê î layikî bînî beno.

Na maya dînû bena feqîr tabî. Merdê xo çîn o, feqîr a. Axa hardê daye dest ra cêno. Na bena feqîr, xo rê vana:

—Ez sona başqa dewe xo rê.

Na dewa xo ra vejîna sona başqa dewe.

Rozê no layikê lewê arecî, arecî ra vano:

—Ez xo rê sona başqa dewe. Îşte dewe vana “muxtar ma rê lazim o.” Ez son na dewe xo rê muxtarîya xo nana ro, muxtarîye cêno.

Layik tekmeno sono a dewe. Cemaat beno top, vanê:

—Ma muxtar cême.

No kî sono. No kî sono adayîya xo nano ro vano:

—Ez bena muxtar.

Ê vanê:

—Ma na kewe erzenîme hewe, şîye serê sare kamî, muxtar o wo.

Neyse kewe erzenê hewe, kewe fetelîna, fetelîna, fetelîna sona serê sarê layik ra nîşena ro. Milet qeşul nikeno vano:

—No mêriko xerib kam o amo ortê ma de beno muxtar, ma nî niwazenîme. Nî bêrê berze jî oda.

Neyse bête o cêr erzenê jî oda.

Reyna vanê:

—Kewe berzê hewe!

Kewe erzenê hewe. Kewe anca firdana, firdana, firdana lewê dînû ro vejîna tekmena sona lozine ra anca sona lewê layikî. Anca sona lewê ê layikî, cemaat kî vano:

—Tamam, muxtar no layik o.

Neyse o beno muxtar. Rozê-di rozî verênê ra, maya dê sona ke xo rê yardim vezo. Feqîra da, çîyê xo çîn o. Sona lewê muxtarî vana:

–Nîya-nîya, ez feqîr o, felan-filan...

O muxtar kî ci ra vano ke:

–Namê to çik o? To çik a, çi tawa wa, kotî ra wa?

A kî vana ke:

–Ez îta ra wo, namê mi zî no no.

Vano:

–Ma çira ama na dewe?

Vana:

–Ora ver di lazê mi bî, dirminê kî axwe berdî, ez bîyane feqîr.
Ez kî xo rê ama na dewe.

No vano:

–Î lazanê to rê jî ez o.

Cenike kî vana:

–Ez çi zan ti ya. Belkî to jur kena.

O kî vano:

–Îşte nîya-nîya, ma şîyêne tezekû, nîya-nîya şîyêne merge, çê
ma îta bî.

A kî înamê de bena.

Neysel rozê-di rozî verenê ra. No muxtar dîlekçe-mîlekça
maya xo misneno, maya xo ra vano:

–Ez na dîlekçe beno qaymeqam rê. Beno dano qaymeqamî
wa qaymeqam to rê yardim bikero. To kî bê durumê xo qay-
meqam ra çitur ke mi rê qesê kerd henî dê ra zî vaze, o kesîn
yardim dano to.

Neysel cenike bi lazê xo muxtarî cêna sona lewê qaymeqamî
vana:

–Hal hêkate mi nîya: ez xo rê bîyo feqîr. Ez feqîr o, tenya rane, kes qaytê mi nibeno.

O kî vano:

–Ma domananê to rê se bîyo?

Vana:

–Dirminê kî axwe berdî. Jîkek mi na wo dî ama o bîn niza-no kotî yo xo rê.

O kî vano:

–O bînî kî ez ane.

Cenike vano:

–To jur kena. Ez kotî ra bizanî tu ya.

Vano:

–Îşte ma nîya şîyêne merge, nîya-nîya şîyêne tezekû, çê ma îta bî, nizo kergî ma bî.

Ayn çî-mî vano, vano, vano. Dime ra vano:

–Lazê tu yo bînî kî ez ane.

Cenike î lazê xo yê bînî kî cêna. Îşte dirmenê lazî qaytê maya xo benê, ci rê çê cênê, kenê rind durumê daye, xo rê henî yaşamiş benê sonê.

Lazo jî xaymeqam o, lazo jî muxtar o.

* Na estanike reyna Xinis ra Erhan Şahînî 26.10.2010î de Hadimkoy de karxane de mi rê vate.

OSTERE Û HERE

Jî here esta, jî ostere, jî kî wayîrê xo esto. Roce wayîrê nînê çewderê xo çîneno, vano:

–Ez çewderê xo ben areyî ken ardû.

Neyse çewderê xo kulî keno barê here, oston xê kî dima xo kas keno. Yavaş-yavaş hayin ver a arey sono. Areyî kî xeylê durî yo tabî. Sono, sono, sono xeylê raye sono here qefelîna. Here qefelîna estore ra vana:

–Nêmê çewderî to bicê, nêmê çewderî kî ez bicî, qaytê qefelîn, niweş kunane bar kulî to ser o maneno!

Ostere kî vana:

–Ney ney, tawa nikenê.

Neyse ostere vana:

–Qaytê nika ez ewk kenane, wayîrê mi mi ra çitu hes keno.

Ostere xo nana niweşîye. Tabî here daha qefelîya, here tê xayinîye nikenâ. Here xayinîye nikenâ, ostere xayinîye kena, xo nana ra niweşîye wayîrê daye kî vano:

–Way ostora mi ningê xo dejenê, ez berî nal kî.

Ostora xo beno keno nal, nîşeno ostora xo ra. Tabî dimoçike ostora xo derg o. Meşû dê ser a kena ya, o kî nîşeno here ra tabî. Meşû dê ser a kena, o nîşeno ostere ra xeylê ca sonê, îndî here nîşkîna î çewderî bero, î yukê xo bero.

Neyse wayîr ostere ra beno pîya, nême keno barê here, nême keno bare ostere çewderê xo. Sonê, sonê, sonê resenê arey.

Dot ra here îndî nîşkîna gama xo berzo, tabî îndî zaf qefelîya. Wayîr kulî keno barê ostere. Kulî keno barê ostere, ostere vana:

–Tamam tamam, waya here, bê ma barê keme nême to rê nême mi rê.

Here kî vana:

–Aaa to kamî xapnena? Mi dot ra vatêne “bê ma pîya bicîme to vatêne ‘ney, ez ozel ane, nazik ane, niken pista xo.” Nafa kî to kulî bere!

Ostere vana:

–Yaw de înat meke bê ma pîya berîme.

Here kî tabî anca însafî ya. Here da, namê xo ser a wo her a, her a her a.

Anca ostere nême barî dêm dana here ser. Sonê çê ostere anca here ra vana:

–Mi to xapita!

Here kî vana:

–To ez çi ra xapito?

Ostere vana:

–Anca nême kerd pista to.

Here kî vana:

–To ez nixapitane ke mi bi xo kerd pista xo. Çunke ez û to heval îme.

Neyse anca ewk kenê, xeylê nîya munaqaşa kenê here bi ostere ra, ostere vana:

–Tamam waya here to heqlî ya. Bê ez û to ra xo rê hevalê jîmîn bîme, xo rê pîya bême-pîya şîme, pîya pist kîme, pîya bîyarîme ke wa meqefelîme.

Here bi ostere ra benê heval, hayin nat-bota fetelîne, dedîya wayîre xo kenê, hayin geçînmîş benê sonê.*

* Na estanike reyna Xînis ra Erhan Şahîni 26.10.2010î de Hadîmkoy de karxane de mi rê vate.

...

Rozâ jîye reyna sono nêçîr. Ko ra fetelîno qayt beno ke eke jî maro şîyawo şitqirî eke jî mara belekine pêgureta. Eke nano ra dime çîkayîşê mara belekine şono hard şono asmên. No kî til-tilikanê xo cêno destê xo, nîşanê marê şîyay cêno. Maro şîya xo civirnenno sono gûneno mara belekine ra. Sono gûneno mara belekine ra mara belekine xo xelesnena ra. Xora mara belekine çêna Şayê Maran a. Bena yaralî, goşarê xo kî beno vîndî, remena tekkena ci sona.

Mahmudê Xale teknenno êno çê. Êno çê tabî cenîya dê ci rê çay ana, non ana. No a roze qe moralê xo ca de nîyo. Moralê xo ca de nîyo henî duşunmuş beno, henî uzulmîş beno cenike vana:

–Mahmud to her saate şîyêne nêçîr amêne to keyf kerdêne, to huyêne, to lex kerdêne. Ewro to rê se bîyo?

...

Vate

